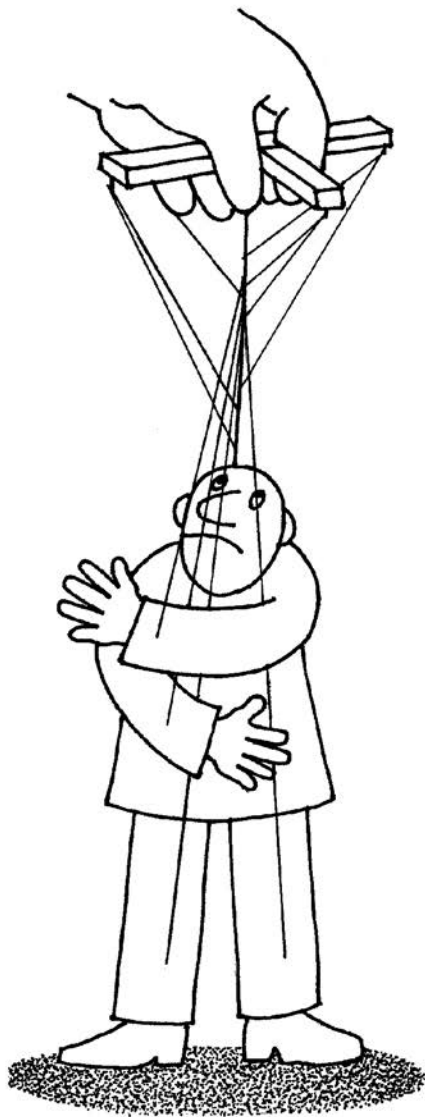

KŘEST, VELIKONOCE A VEČEŘE PÁNĚ

PROROKOVÁNÍ

ČLOVĚK

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ

Biblické úkoly mládeže

**DNEŠEK
V BIBLICKÉ
PERSPEKTIVĚ**

I/2

Biblické úkoly mládeže

DNEŠEK V BIBLICKÉ PERSPEKTIVĚ 1/2

Biblické úkoly mládeže

Překlad Jana Szkutová

Upravila Pavla Šustková

Ilustrace Olga Pazerini

Technická redakce Stanislav Bielik, Miroslav Priehradný

Vydal Advent-Orion s.r.o., Vrútky

pro oddělení mládeže Česko-Slovenské unie CASD

Tisk Tlačiareň alfa PRINT, Martin

ISBN 80-88960-41-X

OBSAH

Prorokování

1. Prorokování	X
2. Člověk jako ty	XX
3. Prorocký duch	XX
4. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat	XX

Člověk

5. Lidská přirozenost	XX
6. Když už člověk nechce být člověkem	XX
7. Problém a jeho řešení	XX
8. Budoucnost člověka	XX

Křest, Velikonoce a Večeře Páně

9. Křest	XX
10. Církev a tělo	XX
11. Velikonoce a Večeře Páně	XX
12. Posílení víry	XX

Praktické uplatnění

13. Křest – vědomé rozhodnutí	XX

JAK NA TO?

Každý úkol je tematicky ucelený a rozdělený do jednotlivých dní. A na jeden den je studijního materiálu tak akorát dost. Nechat si to vše na pátek večer by byl ten největší nesmysl. Asi jako bys chtěl několikahodinovým tréninkem dohnat týden nečinnosti. V tom případě bys z toho neměl požehnání, nanejvýš „duchovní svalovou křeč“.

Podívejme se na úkol. Jsou v něm následující znaky:

Najdeš zde základní text a úvodní otázku. Proč jsme ho za tebe nevy-psali? Ne, že bychom šetřili papírem. Když si však otevřeš svou Bibli, určitě tam objevíš mnohem více než jen odpověď na jednu otázku.

V poznámce najdeš mnoho informací. Podtrhni si, co je pro tebe nové a podnětné. A nestyď se o tom mluvit s kamarády. Možná budeš překvapen jejich reakcí.

I během dne si můžeš vzpomenout na to, co jsi studoval ráno. A večer už budeš možná mít svou přesnou odpověď. Vrať se k úkolu a poznamenej si na volné místo dole na stránce, k čemu jsi dospěl.

Nejdůležitější informace zkrácené do několika heslovitých poznámek. Ty si ale musíš nutně uložit. Jinak se ti celotýdenní bádání ztratí v záplavě informací, které ti v průběhu týdne prošly hlavou.

Otázky k diskuzi by měly pomoci rozběhnout diskuzi na dané téma v třídě mládeže. Ještě důležitější jsou však otázky, které si vytvoříš ty sám.

Poznamenej si, co bylo pro tebe nové: Čemu jsi nerozuměl, v čem jsi změnil dosavadní názor, co nového jsi zjistil...

K čemu ses tento týden na základě biblického studia rozhodl? S jakým úspěchem? Vyzkoušel sis to?

A co v sobotu?

Když přijdeš při probírání v sobotní škole dokážeš podělit s ostatními o své obavy, zážitky, rozhodnutí, úspěchy a zklamání, potom se pro tebe třída mládeže stane kolektivem dobrých přátel a hodina biblického studia tou nejhezčí částí soboty.

PROROKOVÁNÍ

**„Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit,
co máš mluvit!“ 2 Moj 4,12**

Nová encyklopedie Diderot definuje pojmy profétismus (prorokování) a prorok následovně:

Profétismus - přítomnost proroků v dějinách nebo v současnosti... V širokém smyslu má poslání mluvit Božím jménem do života profánní společnosti každý věřící a také náboženské společenství jako celek.

Prorok - 1. v judaismu, křesťanství a islámu člověk mluvící Božím jménem, pronášející Boží sdělení (rokující pro Boha), pokyny a úsudky ohledně minulosti, přítomnosti nebo budoucnosti. Starý zákon má knihy spojené se jmény čtyř velkých a dvanácti malých proroků (podle rozsahu knih)... 2. přeneseně ten, kdo předvídá budoucnost.

Při čtení Bible si velmi rychle všimneme, že mezi jejími hlavními postavami jsou proroci. V tomto týdnu se zamysli nad následujícími otázkami, které ti pomohou pochopit, co je prorokování:

Kdo je to prorok? Jaké poselství má předávat? Podle čeho poznáme pravého proroka? Jakou váhu mají prorocké spisy? S jakým záměrem předal Bůh prorokům svá poselství? Pečlivě si pročiť všechny předložené texty v tomto úkolu. Pomohou ti odpovědět na výše uvedené otázky. S odpovědi nespěchej, ale vždy si ji dobře promysli.

Neděle

Ámos 7,14.15

Jak se z Ámose stal prorok?

Jak se stal prorokem

Ámos, Boží prorok, prohlašuje, že nepočítal s tím, že by ho Bůh povolal za proroka. Když se tak stalo, na nic se neptal.

Prorocký úkol svěřoval Bůh různým lidem. Přečti si o následujících mužích, jejich povolání a původu:

Abraham: (1 Moj 12,1.4; 13,2; 20,7)

Mojžíš: (2 Moj 2,1.2.10; 3,1)

Samuel: (1 Sam 1,28; 3,1)

Elíša: (1 Král 19,19-21)

Sofonjáš: (1,1)

- ◆ Protože si Bůh vybíral za proroky lidi různého původu, je styl jednotlivých prorockých knih odlišný.
- ◆ Prorok může Boží povolání odmítnout (2 Moj 3,1-4.17; 1 Sam 3,1-20; Jer 1,4-10; Ezech 1,1-3.15).
- ◆ Prorok není magnetofon, který jen registruje a opakuje to, co mu Bůh nadiktuje. Mezi prorokem a Bohem se vytváří jednota a proroctví se pak stává Božím poselstvím, Božím slovem.
- ◆ Příběh o Elíšovi a jeho sluhovi ukazuje, jak se prorok může natolik ztotožnit Božím plánem, že si dovoluje sám vybídnout Boha k činu (2 Král 6,15-20), který je v souladu s tímto plánem.
- ◆ Někteří proroci pro nás už navždy zůstanou neznámí (1 Král 13,1.18; 18,1).
- ◆ Jindy zase známe jména proroků, ale nedochovaly se nám jejich spisy (2 Par 9,29).

K zamyšlení

- ◆ Co asi zprvu pociťoval člověk, kterého Bůh pověřil úkolem prorokovat? Můžeš to nějak doložit biblickým textem?

Iz 42,8.9

Proč nám Bůh sdělil, jaké události přijdou? Přečti si případně i předchozí verše.

Oznámení budoucích věcí

Zvláště v knize proroka Izajáše se Bůh představuje jako ten, který předpovídá budoucnost. Jedině Bůh předpovídá další události ještě dříve, než se skutečně stanou (Iz 43,11-13). To tedy znamená, že je oznamuje dlouho předtím, než bychom je vůbec mohli tušit. Bůh je připraven poodhalit nám skrytá tajemství. Pokud nás upozorňuje na to, co přijde, dělá to proto, že nás miluje a přeje si, abychom věděli o událostech, které budou mít vliv na náš svět. Proroctví, která se už naplnila, můžeš najít např. v následujících textech: Iz 38,4-8; Dan 4,11-15.30.31; 9,14-27. Tyto události bylo předpovězeny už 550 let předtím, než nastaly! Ježíš v jednom ze svých kázání vysvětluje skutečný cíl proroctví. Čti Jan 14,29; 13,19.

Pokud se pozorně podíváme na biblické texty, zjistíme, že existují dva druhy předpovědí:

Podmíněná proroctví. V Ninive se předpovězené neštěstí nestalo, protože jeho obyvatelé činili pokání (Jon 3 a 4). Jinak tomu bylo s Nebúkadnesarem. Ten byl potrestán, protože odmítl pokání (Dan 4). Bůh ponechává člověku svobodu volby. V tom případě se tedy jedná o předpovědi, které jsou podmíněny. Čti Ezech 33,12-20.

Nepodmíněná proroctví jsou předpovědi, které nezávisí na jednání člověka, ale týkají se plánu spasení. Všechny předpovědi oznamující příchod Mesiáše se v určené době vyplnily. Čti Mar 1,15; Gal 4,4.

K zamyšlení

- ♦ Jestliže je Bůh schopen řídit tento svět tak, jak předpověděl, myslíš si, že i tobě může pomoci splnit úkol, který ti chce svěřit?

Úterý

2 Par 20,20

Jaké důsledky má přijetí prorocké role?

Boží slovo

Prorocké slovo není jen předpovědí budoucnosti. Proroci také popisují dějiny králů - minulost z Božího pohledu: Samuel, Nátan a Gád byli dějepisci v době vlády Davida a Šalomouna.

Velká část prorockých spisů je tedy něčím víc - povzbuzuje, předpovídá a mluví o dnech, které budoucím událostem předcházejí. Tyto spisy hovoří o tom, čím se budou budoucí události vyznačovat, jakými znameními se ohlásí.

V 5 Moj 18,18 je popsán hlavní úkol prorocké služby: říci vše, co Bůh chce, aby bylo řečeno. Nestačí sdělit pouze část, ale vše, co Pán Bůh vzkazuje, a to dobré i špatné. Ostatně z tohoto důvodu lidé proroky často vyháněli a odmítali (Mat 5,11.12; 23,29-36; Luk 4,24).

Prorok je ten, kdo nazývá hřích pravým jménem. Nátan říká Davidovi: „Ty jsi ten muž!“ a upřesňuje, jaký spáchaný hřích má na mysli.

Ale prorok je i ten, kdo zvěstuje spasení - tedy informuje o záchraně, a ten, kdo staví a obnovuje. Předává myšlenky o radosti, utěšuje a vnáší do srdce pokoj. Je prostředníkem mezi Bohem a lidmi a vědomě zaznamenává Boží poselství lásky. Uvědomuješ si, oč je Boží láska silnější než zlé věci, které se nám mohou přihodit? Čti 2 Moj 34,6.7; Jer 25,11.12; 29,10-14; 1 Kor 10,13; Řím 8,38.39. Nejsou to krásné vzkazy, plné naděje?

K zamyšlení

- ♦ Už jsi někdy přemýšlel o tom, jaké jsou tvé „osobní dějiny“ - jak vypadá tvoje minulost z Božího pohledu?
- ♦ Můžeme mít i my problémy přijetím všeho, co Pán Bůh vzkazuje?

5 Moj 18,21.22

Jak poznáme pravého proroka?

Pravý prorok

Bible uvádí čtyři kritéria, podle kterých můžeme rozpoznat pravého proroka od falešného.

1. Pokud se nenaplní to, co řekne, není to Bohem poslaný prorok (5 Moj 18,21.22). Když prorok Míkajáš předpověděl králi, že prohraje bitvu, král mu řekl: „Vrátím se zdravý a nedotčený.“ Na to mu Míkajáš odpověděl: „Jestliže se vrátíš zpět v pokoji, nemluvil skrze mne Hospodin.“ (1 Král 22,28)

2. K zákonu a svědectví. Čti Iz 8,19.20. Bůh zde mluví o lidech, kteří vyvolávají duchy mrtvých, aby se dozvěděli svoji budoucnost. Bůh žádá Izraelity, aby srovnali to, co říká prorok, s tím, co Bůh do té doby zjevil ve svém zákoně (prvních pět knih Bible) a ve svědectví (další spisy). Je proto třeba znát Bibli, naučit se ji číst a porozumět tomu, co nám v ní Bůh dává poznat. Není důležité, jak atraktivní je prorokovo poselství, ale zda je v souladu s tím, co Bůh řekl.

3. Vyznání Ježíše

Čti 1 Jan 4,1-3. Proroka můžeme poznat také podle toho, co říká o Ježíši Kristu. Káže celého Ježíše - Ježíše, který miluje, i soudí? Mluví o Ježíšově díle v nebeské svatyni? Nezapomíná na přikázání, která Ježíš dodržoval?

4. Poznáte je po ovoci...

Čti Mat 7,19.20. Pokud poselství, které prorok hlásá, vede k odmítnutí Boha a k životu, který není v souladu s jeho přikázáními, není zcela určitě prorokovo poselství od Boha.

K zamyšlení

♦ Je dnes důležité znát tato kritéria?

Luk 16,29-31

Jakou hodnotu má pro tebe Bible? Jak důležité jsou pro tebe rady, které v ní nacházíš? Řídíš se jimi?

Autorita spisů

Dnes si přečteme několik úryvků, které nám ukážou, jak vznikaly biblické spisy a jakou mají hodnotu.

Čti 2 Tim 3,14-17.

- ◆ Boží slovo inspiroval Bůh, to znamená, že on je jeho skutečným autorem.
- ◆ Boží slovo nám slouží k růstu ve víře a v moudrosti i v praktickém životě.
- ◆ Boží slovo má sílu nás obnovit, přesvědčit a změnit.
- ◆ Připravuje člověka pro Boží dílo.
- ◆ Pavel představuje tyto spisy jako posvěcené. Protože pocházejí od Boha, mohou nám pomoci, když jsme v tísní, máme těžkosti a také když chceme chválit Pána a děkovat mu za vše, co pro nás udělal. V Bibli najdeš texty, které můžeš aplikovat na různé životní situace: Iz 26; 1 Kor 15; Jan 7,17; Řím 8,31-39; Kol 3,12-17; Mat 11,25-30; Ž 90.

Je zajímavé, jak se i Ježíš podřizoval Božímu slovu. Říká: „Co je psáno v Zákoně?“ (Luk 10,26; 16,29.31)

Znalost Písma, Božího slova zaznamenaného proroky, je velmi důležitá především v poslední době, ve které žijeme právě my.

„Posledním strašným svodům, které si podmaní tento svět, uniknou pouze ti, kteří důkladně čtou Písmo a mají lásku k pravdě.“ (E. G. Whiteová, Drama věků, s. 678)

K zamyšlení

- ◆ Našel jsi už v Bibli, konkrétně v knihách psaných Božími proroky, povzbuzení pro každodenní život? Pokud tomu tak není, přemýšlej proč.

Luk 24,25-27

Proč nám Bůh dal Písmo? Proč mluvil skrze své služebníky - proroky?

Evangelium - dobrá zpráva o Ježíši

Už od prvních kapitol Bible oznamuje Bůh svůj plán, který ve své lásce připravil pro záchranu všech lidí. Čti 1 Moj 3,15.

Tento Boží plán, založený na lásce, můžeme shrnout do jediného jména - Ježíš. Kdybys k tomu měl dostatek trpělivosti, mohl bys přečíst celou Bibli od začátku až do konce a poznamenat si všechny pasáže, které mluví o příchodu Spasitele a Mesiáše. Ježíš je ústřední postavou proroctví - nejen prorockých spisů, ale také předpovědí budoucnosti. Když Bůh oznamuje budoucí věci, činí tak vždy s ohledem na naše spasení.

Ježíš je v evangeliích představen nejen jako ten, kdo naplňuje proroctví, ale také jako Slovo - Boží slovo. Ježíš není jen tím, kdo vyslovuje slovo od Boha. On sám je tímto Slovem.

I učedníkům vysvětluje své poslání pomocí Písma. Říká: „Písma svědčí o mně.“ (Jan 5,39)

Najdi si v konkordanci: oznámit, prorokovat a proroci; dále pasáže, kde Ježíš nebo apoštolové říkají: To vše se stalo proto, aby se naplnilo slovo, které oznámil prorok. Uvidíš, že najdeš desítky podobných vět. Celý příběh o Ježíši je naplněním těchto proroctví.

K zamyšlení

- ♦ Jak bys stručně shrnul to, co učí Bible? Navrhuji například shrnutí: Ježíš přijde, Ježíš přišel a Ježíš se vrátí. Co si o tom myslíš?

Uložit

Tento úkol si stanoví za cíl zdůraznit následující pravdy:

1. Skrze proroky, jejichž slova jsou zaznamenána v Bibli, mluvil Bůh.
2. Proroci jsou lidé povolání k tomu, aby splnili určitý úkol.
3. Cílem proroctví je:
 - a) předpovědět budoucnost,
 - b) povzbuzovat, kázat, napravovat, a umožnit tak lidem, aby nasměrovali svůj život ke spasení.
4. Skutečný prorok se pozná podle toho, že:
 - a) se jeho poselství naplnilo,
 - b) jeho poselství je v souladu s Biblí,
 - c) předává víru v Ježíše a víru, jakou měl Ježíš,
 - d) jeho skutky jsou v souladu s Boží vůlí, která je zjevena v Bibli.
5. Biblické spisy ukazují na vyšší božskou moc. Mluví k tobě přímo. Stačí je otevřít a číst.
6. Ježíš je ústřední postavou proroctví.

Otázky k diskuzi

1. Kdyby bratr nebo sestra ve vašem sboru tvrdil, že je prorokem (prorokyní), jak bys na to zareagoval?
2. Lidé si většinou myslí, že proroctví je jen předpověď budoucnosti. Předpovídat budoucnost je však jen druhořadým úkolem proroctví. Proroctví by měla především povzbuzovat, napomínat a napravovat.
3. Do jaké míry bychom měli studovat proroctví Starého a Nového zákona, pokud se chceme dobře připravit na Ježíšův druhý příchod?
4. Bible nám dává kritéria, podle kterých poznáme pravého proroka:
 - Dají se všechna tato kritéria snadno použít? Pomohou nám zaručeně odhalit, jakým duchem je veden ten, který tvrdí, že je prorokem?
 - Pokud někdo nesplňuje jedno z těchto kritérií, můžeme mu důvěřovat?
 - Můžeme ho přesto poslouchat jen proto, že tvrdí, že jeho slova jsou od Boha?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

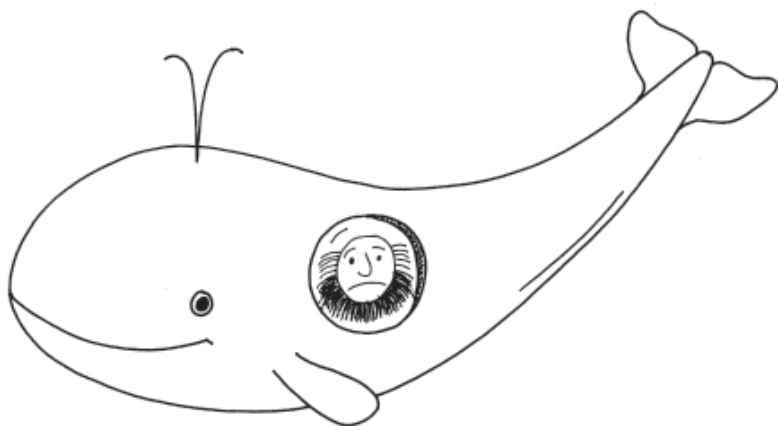
Moje rozhodnutí:

ČLOVĚK JAKO TY

2

„Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům.“

Ámos 3,7

My lidé často naznačujeme, že Bůh, Stvořitel a Vládce vesmíru, Otec věčnosti..., dává o sobě málo vědět, že je příliš skrytý. Zůstává však otázkou, proč věnujeme tak málo pozornosti tomu, co o sobě a o svých plánech dal vědět.

Všimněte si následujícího tvrzení: „Bůh neudělá nic, aniž by předem varoval své služebníky.“ Není to mimořádné?

Kdo byli ti lidé, skrze které Bůh mluvil? Chtěl bys je poznat? Tento týden spolu projdeme některé biblické texty, ve kterých se setkáme s lidmi, jimž Bůh zjevil své úmysly. Byli nám tito muži a ženy podobní? Je prorok někdo jako ty nebo já? Nebo Bůh za něj všechno dopředu řeší?

Neděle

2 Moj 2,9.10

Co vše se událo a co prožil Mojžíš v období, které popisují tyto dva verše?

Mojžíš - Hebrej a Egyptan

Mojžíšův životní příběh připomíná pohádku. Po dvanácti letech, které strávil v rodině otroka, přichází do egyptského paláce, stává se synem egyptské princezny a dědicem egyptského trůnu! Přesto ale ve svých čtyřiceti letech z Egypta utíká. Vzdává se záviděníhodné budoucnosti, odchází do midjánské země a stává se pastýřem.

Mojžíš v Egyptě nezapomněl ani na své rodiče, ani na náboženství, kterému byl po dvanáct let vyučován. Přestože strávil léta na egyptském dvoře, věděl, že jeho Bůh je pravým Bohem. Tato jistota mu dala sílu vymanit se z přepychu a snadného života, který mu nabízel Egypt.

„Mojžíš bydlel ve skvostném paláci, ale přemýšlel o nejvyšší slávě, kterou Všemohoucí ověncí svatě ve svém království, neposkvrněném hříchem. Odvrátil se od vznešených této země a připojil se k poníženému, chudému a opovrhovanému národu, který se rozhodl raději poslouchat Boha než sloužit hříchu.“ E. G. Whiteová, Patriarchové a proroci, s. 178.

Z Mojžíše - Egyptana se tehdy stal Mojžíš - Hebrej. Sám si zvolil tuto cestu. Teď ho Bůh mohl změnit a připravit pro úkol, který mu chtěl svěřit. Díky této volbě mohl Bůh použít Mojžíše pro svůj plán záchrany Izraele. Kdyby byl Mojžíš zůstal na faraónově dvoře, nikdy by se nestal velkým prorokem. Bible říká, že v Izraeli ještě nepovstal prorok podobný Mojžíši, který spatřil Boha tváří v tvář.

Mladý Mojžíš měl před sebou jasnou perspektivu. Naplánovali mu budoucnost a přípravu na ni. V čem je rozdíl mezi tebou a Mojžíšem? Co máte společného?

K zamyšlení

- ♦ Myslíš, že ti Bůh může pomoci v plnění tvých životních plánů tak, jako pomohl Mojžíšovi? Přečti si Žid 13,8.

4 Moj 22,12

Jaký příkaz dává Bůh svému prorokovi? Jak na něj prorok reaguje?

Prorok Bileám

Čti 4 Moj 22,1-14.

Bileám byl prorok známý tím, co o něm řekl Bůh: „Komu ty požehnáš, je požehnan, koho ty prokleješ, je proklet!“ (4 Moj 22,6) Tuto schopnost dostal od Boha.

Bileám věděl, že Bůh nechce, aby zlořečil jeho lidu, přesto odešel s Balákovými posly. Chápeš, že Bůh se rozhněval na svého proroka (verš 22), i když mu dovolil, aby odešel (verš 20)?

Jednal Bileám správně, když se Boha znovu zeptal na to, co má udělat, i když mu Bůh už jednou zakázal, aby proklel izraelský lid? Kdo mohl Bileáma donutit k tomu, aby se znovu vrátil ke svému původnímu rozhodnutí, a tak odmítl jasný Boží příkaz? Čti 4 Moj 22,7.12-19.

Nakonec Bileám prorokuje. Avšak místo prokletí, které žádal král Balák, Izraelcům žehná. Během prvních dvou požehnání pronáší Bileám přesně ta slova, která obdržel od Boha. Při třetím požehnání na něj sestoupí Duch Boží, který skrze svého proroka žehná Izraeli.

Bible nám říká, jaký byl Bileámův duchovní stav. Přivodil Izraeli pád jiným způsobem. Donutil totiž Midjány, aby sváděly lid. Prorok Bileám dosáhl toho, čemu apoštol Petr říká spravedlivá mzda (2 Petr 2,15). Čti 4 Moj 25,1-3 a 31,15.16.

Bileám dává přednost penězům před poslušností Bohu. Podivný prorok, že? Jak vidíš, v Izraeli nebyli jenom dobří proroci.

K zamyšlení

- ♦ „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“ (Mat 6,24)
- ♦ Jaké kompromisy je člověk schopen udělat pro peníze?

Úterý

Jonáš 1,2.3

Jakým způsobem se chtěl prorok vyhnout svému poslání?

Neposlušný Jonáš

Jakmile Jonáš obdržel příkaz jít do Ninive, snaží se utéct pryč, od Boha. Nechce o svém poslání ani slyšet. Má strach, že bude pokládán za falešného proroka. Bojí se, že se mu lidé budou vysmívat. Jde dokonce tak daleko, že si přeje zemřít! Stydí se za laskavého Boha, vždy připraveného odpouštět.

Snažme se lépe pochopit Jonášovu vzpouru. Ninivští jednali zle a byli to nepřátelé Izraele. Jonáš ví, že jim Bůh může jejich hříchy odpustit, a proto raději nic neříká. Ať si zahynou! Jaká by to byla úleva pro Izrael!

Jonáš Boha neposlechne, i když si uvědomuje, čeho se dopouští. Přechti si, jakou odpověď dává námořníkům, kteří se snaží pochopit, co se s nimi děje. Jonáš jim dokonce sám radí, aby ho hodili přes palubu! Skutečně, jakmile dopadne do vody, moře se uklidní.

Jonáše můžeme přirovnat k dnešním křesťanům, kteří se také stydí mluvit o Bohu. Mají strach, že budou směšní. Raději utíkají daleko od Boží tváře.

Tento muž chce za každou cenu, i za cenu smrti, uniknout Božímu vlivu. Plní svoje poslání s vnitřním přesvědčením, že neuspěje, a s rozčarováním a trpkostí konstatuje, že všechny jeho obavy se vyplnily. Své poslání nejdříve odmítá, později Boží vůli splní. Ač se nám to může zdát podivné, i toto je příběh biblického proroka.

K zamyšlení

- ♦ Bylo pro Jonáše snadné udělat to, oč ho Bůh žádal?
- ♦ Bibli sice znáš, ale možná nechceš být lidem k smíchu se všemi jejími příběhy. Nepodobáš se konec konců tak trochu Jonášovi? Pokud ano, chceš takovým zůstat?

2 Královská 3,9-11

Jak je zde Eliša představen?

Eliša, Elijášův služebník

Čti 1 Král 19,19-21.

Elišův otec byl bohatý muž. Měl hodně dobytka a mnoho sloužících. Přesto však budoucí prorok na toto bohatství nebyl pyšný. Šel na pole a pracoval, jak nejlépe dovedl. Když oral, šel kolem prorok Eliáš a povolal ho. Mladý Eliša okamžitě zanechal své práce a šel za ním. Nejdříve se ale rozloučil s rodiči a předložil Bohu oběť díků. Rozpoznal v Eliášových slovech hlas samotného Boha. Rozhodl se velmi rychle - být s Bohem je lepší než být s rodiči. Odpovědět na Boží výzvu je cennější než mít dědictví a služebnictvo.

Dále v Bibli se pak o Elišovi nemluví jako o velkém prorokovi, který provázel Elijáše, ale jako o tom, kdo naléval vodu na jeho ruce. Eliša byl tedy Eliášovým služebníkem. To není zrovna velká pocta! Ale právě skrze věrnost v malých věcech mohl Bůh připravit velkého proroka, jak ho známe dnes. Eliša nečekal na žádné velké události, aby se mohl vydat za Bohem. Jednal tak po celý svůj život. Možná ti jeho život připadá všední a bezvýznamný. Tento příběh je však zaznamenán právě proto, abychom viděli, že nic, dokonce ani ty sebemenší věci, které každý den děláme, nejsou zbytečné. Čti Mat 25,21.

K zamyšlení

- ♦ **Myslíš, že tě Bůh jednoho dne vyzve k plnění úkolu, jako vyzval Elišu? Chtěl bys mu sloužit?**

Jeremjáš 1,7.8

Proč se mladý Jeremjáš nemusel bát vystoupit jako prorok?

Mladý Jeremjáš

Položil sis někdy otázku, co by se stalo, kdyby tě Bůh povolal už teď, když jsi ještě úplně mladý? Čti Jer 1,4-10.

Bůh se představuje Jeremjášovi jako ten, který ho stvořil, který ho dobře zná a který k němu měl hluboký a blízký vztah ještě předtím, než jej počala jeho matka. Když Jeremjáš pochopil, že si ho Bůh vyvolil za proroka, dostal strach. Tento úkol opravdu nebyl v tehdejší době snadný. Bylo třeba postavit se i mocným králům. A ti neváhali potrestat ty, kteří jim zkřížili cestu - prorok neprorok!

Jeremjáš je mladý. Říká si: Lidé mi nebudou naslouchat ani mě respektovat. Necítím se dost silný, abych mohl jít s Bohem. Bůh mu však odpovídá: „To já tě posílám, abys oznámil vše, co ti přikážu. Budu s tebou, abych tě vysvobodil, vložím ti svá slova do úst. Tímto dnem tě povolávám.“ Jeremjáš se už nemusí bát. Bůh bude jednat místo něho.

Jeremjáš i Mojžíš hledali výmluvy, aby oddálili úkol, ke kterému je Bůh povolal. Bůh však jejich výmluvy nepřijal. Ukázal jim, že jim dá sílu a připraví je na jejich náročné poslání. Bůh nepřijímá výmluvy, ke kterým se tak často a rádi uchylujeme: „Jsem moc mladý... Ještě musím dokončit školu... Až se vrátím z vojny... Ještě jsem se nevyučil žádné profesi... Ještě jsem se neoženil...“ On má odpověď na všechny naše problémy.

Pán Bůh si přeje, abys mu dovolil vstoupit do tvého života. Odpověz na jeho výzvu! Nemusíš čekat, až budeš silný a připravený, až nastane vhodná příležitost. Bůh Ti ukazuje cestu už teď!

K zamyšlení

- ♦ Inspiruje tě text z 2 Kor 12,9?

1 Kor 15,8.9

Jak Pavel hodnotí svoje poslání?

Pavel - pronásledovatel

Saul z Tarsu nebyl jako ostatní. Byl to farizej a syn farizeje. Vyučoval ho jeden z nejslavnějších učitelů zákona té doby, Gamaliel. Saul byl věřící a velmi se snažil dodržovat Boží zákon. (Skut 22,3 a 23,6; Fil 3,4-6)

Saul byl věrný tomu, co poznal. Tato věrnost ho dovedla až k pronásledování těch, kteří smýšleli jinak než on. Ukamenování Štěpána je toho příkladem. (Skut 7,54-8,3) Bez přestání pronásledoval křesťany.

Tento muž věřil, že koná dobro, ale mýlil se. Bible nám říká, že Bůh jednoho dne Saula z Tarsu zastavil. (Gal 1,15)

Kterou postavu ze Starého zákona ti tento příběh připomíná?

Když se jednoho dne vydal Saul na cestu do Damašku, aby pohrozil smrtí všem Kristovým stoupencům, zjevil se mu Ježíš. Od toho dne už existoval jenom apoštol Pavel. Díky tomu, že ho Kristus povolal, se celý jeho život od základů změnil. Předtím pronásledoval a zavíral do vězení, teď je to on, kdo je pronásledován a vězněn, dříve bil a nyní je sám bit, nechával kamenovat, teď je kamenován, druhé zabíjel, nyní se jiní snaží zabít jeho, zakazoval vyslovit Ježíšovo jméno, a teď se právě z něho stal jeden z největších kazatelů všech dob! Pavlův život se prostě úplně změnil tím, že ho Bůh povolal.

Když někdo říká, že mu Bůh neseslal žádné vidění, ani ho k ničemu nepovolal, neutíká tak trochu před svými povinnostmi? Budme k sobě upřímní: Jaký je skutečný důvod těchto tvrzení?

Připomeň si, jak Ježíš povolal

- ◆ Natanaela (Jan 1,45-52),
- ◆ Jakuba a Jana (Mat 4,21.22),
- ◆ Léviho (Mar 2,14),
- ◆ Petra a Ondřeje (Mat 4,18-20; Jan 1,35-44).

K zamyšlení

- ◆ Saul byl upřímný, ale mířil úplně mimo. Myslel si, že slouží Bohu, ale ve skutečnosti páchal zlo. Byl upřímný a horlivý, ale ne pro správnou věc.
- ◆ Může se to stát i tobě? Má Bůh moc tě změnit? Čti Jer 29,13.14

Uložit

1. Biblický prorok byl člověk jako my. (Jak 5,17) Můžeme ho pochopit a povzbuzení jeho příkladem můžeme plnit Boží úkol jako on.
2. Biblický prorok je někdo, kdo má dobré vlastnosti, ale i nedostatky. Bible je nezakrývá, ale zaznamenává příběhy proroků právě proto, aby nám ukázaly, že Bůh si může použít i člověka, který dosud mnoha Božím cestám nerozumí. Je zde pouze jedna podmínka: Člověk musí jít tam, kam ho Bůh chce vést, a spolupracovat s ním.
3. Biblický prorok dostává úkol, ale není na něj sám. Bůh mu pomáhá tento úkol splnit.

Otázky k diskuzi

1. Kterou část Mojžíšova života by sis nejraději zvolil?
 - Jeho život ještě před odchodem z Egypta? Vysvětli, proč jsi odpověděl takto.
 - Nebo by sis raději vybral život poté, co z Egypta odešel?
2. Co podle tebe bránilo Duchu Božímu sestoupit na Bileáma? Proč na něj mohl sestoupit až napotřetí? (4 Moj 23,5.16; 24,1; 5 Moj 18, 9-12)
3. Chceš odpovědět na Boží volání, svědčit o Ježíši a pracovat pro záchranu jiných lidí kolem sebe?
Když si přečteš podobný text jako je Jer 1,19, přestáváš mít strach? Proč?
4. Je už předem určeno, kdo bude hlásat Boží slovo, jak se nám to zdá v případě Pavla? (Gal 1,15)
Vzpomeň si na jiné odpůrce křesťanství, z kterých se stali jeho horliví zastánci.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

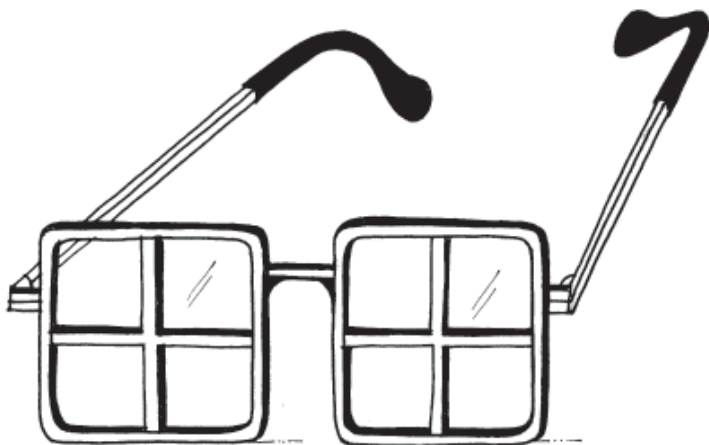

Moje rozhodnutí:

PROROCKÝ DUCH

3

„Jsem jen služebník jako ty a tvoji bratři, kteří vydávají svědectví Ježíšovi...“ Kdo vydává svědectví Ježíšovi, má ducha proroctví. Zjev 19,10

Jasnozřivost proroka nespočívala jenom v tom, že byl schopen odhalit budoucnost, ale především v tom, že jasně vnímal Boží záměry a rozuměl myšlení svých současníků.

Pororok vyřizuje lidem poselství od Boha. Veřejně prohlašuje, co je dobré a co špatné. Někdy předpovídá i to, co přijde v budoucnu.

Pororok citlivě rozeznává dobro a zlo a to mu umožňuje dívat se na svět velmi zkoumavým pohledem. Často velmi nekompromisně klade důraz na zprávu, kterou dostal od Boha. Ale nemysli si, že kázání a napomínání je snadná práce. Život proroka, vše, co dělá, má odpovídat tomu, co říká.

Prorok prožívá to, co hlásá. Nehraje divadlo, ale ztotožňuje se se svým poselstvím. Posluchači často neradi slyší jeho slova. Ve skutečnosti musí Boží prorok řešit neustálé dilema. Na jedné straně zjevuje milost Boha, který nechce nechat člověka padnout, na druhé straně nekompromisně mluví o Boží spravedlnosti.

Neděle

1 Sam 9,9

Která označení se používala pro Božího mluvčího ve Starém zákoně?

Náplň práce Božího proroka

Prorok byl muž nebo žena, kterého Bůh

- ♦ vybral,
- ♦ obdaroval,
- ♦ pověřil úkolem.

Býval to člověk, který se nejdříve zamýšlel nad potřebami lidí kolem sebe, snažil se pochopit, jak to vše vidí Bůh. Když tohoto člověka Bůh povolal, získal aktivnější roli. Začal například cestovat a veřejně kázat. Někdy ale pověřil Bůh proroka i jiným úkolem, často názorným vysvětlením toho, co chtěl Hospodin lidem sdělit.

Prorok zde byl prostě „pro lidi“, Bůh ho použil jako zprostředkovatele poselství. Často se povoláný člověk nejdříve bál, ale Bůh, který ho úkolem pověřil, ho ujistil, že se může na něho spolehnout. Že to celé je Boží akce, které se on má zúčastnit. Boží prorok tak stále více sdílel Boží záměry a lépe jim rozuměl. Vždy ho však přesahovaly - jako už nás lidi vždy přesahují - Boží plány a myšlenky.

Boží prorok může být:

- ♦ vidoucí (hebr. roe, řec. blépon), vidí věci neviditelné (2 Kor 4,18),
- ♦ prorok (hebr. navi, řec. profetés) je mluvčí, hlasatel, mluví jménem toho, kdo ho poslal (2 Moj 7,1.2).

Prorok dostává zprávy od Boha pro lidi

- ♦ v rozhovoru (2 Moj 3,4; 1 Sam 3,4),
- ♦ od anděla (Dan 9,20-23),
- ♦ ve vidění nebo ve snu (Dan 7,1.2; 4 Moj 12,6).

K zamyšlení

- ♦ Snažíš se někdy dívat se na věci tak, jak je asi vidí Bůh? Je to vůbec možné?

1 Moj 3,15; Juda 14

O co jde již v prvních proroctvích?

Proroci ve Starém zákoně

Proroctví vytvářejí rámec dějin. Hlavní události jsou dány: první a druhý příchod Božího Syna. Když si ostatní biblická proroctví zařadíme do těchto souvislostí, otevírá se nám úžasný studijní předmět: věda o spasení. Tak získáváme řadu jistot, které jinak získat nemůžeme.

„Celá lidská historie nevytvořila nic takového, co by se alespoň částečně dalo srovnat s izraelským profétismem. Profétismem se Izrael stal prorokem pro celé lidstvo.“ (C. H. Cornill)

Starozákonní proroci

- ♦ doba patriarchů: Henocho, Noe, Abraham
- ♦ doba Izraele:
 - vyjití: Mojžíš
 - období soudců: Debora, Gedeon,
 - období sjednoceného království: Samuel, prorocké školy, Gád, Nátan, Achijáš...,
 - období rozděleného království: Jeremjáš, Jonáš, Ámos, Ozeáš, Izajáš, Micheáš, Sofonjáš, Jól, Abakuk, Jeremjáš, Abdijáš, Eliáš, Eliša, prorokyně Chulda...,
 - období babylónského zajetí: Daniel, Ezechiél,
 - poexilové období: Ageus, Zachariáš, Malachiáš.

K zamyšlení

- ♦ Máš někdy touhu říct lidem něco, co považuješ za důležité pro jejich budoucnost - časnou i věčnou? Už jsi to někdy řekl?

Úterý

1 Moj 3,15; Iz 7,14; Mat 1,21-23; Luk 1,35

Naplněním kterého proroctví začíná novozákonní doba?

Proroci v Novém Zákoně

V novozákonní době (tedy od Kristova narození) se naplňuje řada proroctví, která pronesli proroci ve Starém zákoně. Zpráva o mázích z východní země, kteří se šli poklonit narozenému králi v Betlémě, naznačuje, že proroctví o prvním příchodu Krista byla známá i mimo Izrael. Zpráva o čekání Simeona a Anna i pastýřů, smutná zpráva o zděšení soběstředného krále Herodesa, ochota mužů, které si Ježíš z Nazareta později vybral za učně - to vše ukazuje na vliv starozákonních proroctví o příchodu Spasitele. Bůh však dává proroctví i v době novozákonní. Uvedme některé muže a ženy, kteří dostali Boží prorocká poselství:

Novozákonní proroci:

- ◆ Zachariáš (Janův otec), Jan Křtitel, Marie (Ježíšova matka), Alžběta, Anna,
- ◆ apoštolé Petr, Jan, Jakub, Juda, Pavel,
- ◆ Juda a Sylas, čtyři Filipovy dcery,
- ◆ Jan (napsal prorockou knihu Zjevení).

K zamyšlení

- ◆ Můžeš si představit, co asi cítil Josef nebo Marie, když se dověděli, že Immanuel se má narodit - právě u nich?

Skut 2,17-20

Kdy bylo napsáno toto proroctví? Kdy se mělo naplnit?

Proroctví v poslední části světových dějin

Jak už víme, Pán Bůh chce být lidem srozumitelný už nyní natolik, kolik je to potřebné k jejich záchraně. Proroku Abakukovi řekl: „Zapiš to vidění, zaznamenej je na tabulky, aby si je čtenář mohl snadno přečíst. Vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli...“ (Abak 2,2) I novozákoní zvěst byla uzavřena a připojena k písmům Starého zákona. Ale nezanikl dar proroctví. Proč je ještě třeba?

Především proto, že Boží nepřítel, satan, se snaží Boží vzkazy zkreslit, přesvědčit lidi, že nejsou důležité, nebo je přimět, aby je přímo zamítli. - Proto je Pán Bůh trpělivě připomíná, opravuje naše omyly. Proto i v celém údobí našeho letopočtu volá, obdarovává a pověřuje (viz část úkolu na neděli) lidi, kteří znovu zvedají na denní světlo stará, zapomenutá poselství. Aby si je i dnes „mohl čtenář snadno přečíst“. Tito povolání vždy vyzývali své současníky k důkladnému studiu Bible a k tomu, aby sledovali „dnešek z biblické perspektivy“. Takovými lidmi bylo jistě mnozí reformátoři, kteří vykládali Písmo. K nim můžeme přiřadit i ženu s prorockým pověřením E. G. Whiteovou (1827-1915). Jako někteří jiní, které Pán Bůh povolal, bála se prorockého úkolu. Bylo jí 17 let. Když úkol nakonec přijala, modlila se, aby na ni Bůh třeba dopustil cokoli těžkého, jen aby nedovolil, aby zpychla na tento dar.

K zamyšlení

♦ Co víš o hlavní zvěsti

- valdenských,
- Johna Viklefa,
- Mistra Jana Husa,
- Martina Luthera,
- E. G. Whiteové?

Zj 19,10

Popiš pozici Ježíšova svědka.

Duch proroctví a Ježíšovo svědectví

V knize Zjevení, kde se tolik mluví o konci světových dějin, se představuje Kristus jako spolehlivý svědek. Také se mluví o Ježíšovu svědectví. Především Boží slovo, Bible, je svědectvím o Kristu, dokazuje Ježíše.

I lidé, kteří na konci dějin světa ještě stále respektují Boží zákon a svým životem „dokazují Ježíše“, jsou jeho svědky. K této skupině lidí se Ježíš přiznává, potvrzuje svůj vztah k ní tím, že jí dává také ducha proroctví.

Věříme, že takto dal prorocký dar zvláště E. G. Whiteové. Zároveň však i každý věřící, který svým životem „dokazuje Ježíše“, má jeho svědectví, jeho potvrzení. Přiznává se ke Kristu, mluví na jeho místě (2 Kor 5,20). A to je svým způsobem prorocké poslání. Proto mluvíme o věrných věřících jako o prorockém lidu. To proto, že je to skupina věřících, která se začala utvářet v prorockém čase (na konci prorockých údobí), i proto, že tato skupina plní úlohu proroka - nese věčné evangelium zvěsti o smíření a záchraně.

K zamyšlení

- ◆ Znáš svého Ježíše, prožil jsem s ním už tolik, že bych mohl být svědkem?
- ◆ Bude Kristus jednou mým svědkem?

Juda 14,15

O čem prorokoval Henoch

V každé době žili lidé, kteří měli úzký kontakt s Bohem. Ten jim dával sílu. Žili na zemi, ale jakoby v nebeském společenství. Byli to lidé s velkou vnitřní silou, rozvinutými volnými schopnostmi a s mimořádným poznáním Božích plánů, Božích proroctví.

Takovým člověkem byl také Henoch, sedmý od Adama. Čím více žil ve spojení s Bohem, tím více si uvědomoval svou nedokonalost. Vnímал, jak lidé žijí stále více bez Boha. Taky se bál o svůj vztah k Bohu a chránil si jej. Sledoval dění kolem sebe a kladl si otázky, co vůbec bude s lidmi, jaký to vezme konec. Tomu muži Pán Bůh po andělech sdělil, že

- ♦ zničí svět potopou,
- ♦ potom na svět přijde Kristus poprvé a že
- ♦ přijde i podruhé, slavně.

Henochovi byl ukázán slavný druhý příchod Krista a on o tom potom mluvil s potomky Seta i s potomky Kaina. Někteří ho vyhledávali a chtěli ho slyšet, jiní se smáli. Smáli se ti, kteří toužili po majetku a zlatě. Na to se Henoch neupíral, byl už vlastně vírou jinde. Léta mýjela a on stále dělal totéž: prosil a varoval lidi. Až ho Bůh vzal k sobě.

K zamyšlení

- ♦ Co tě napadá, když si uvědomíš, že Bůh již tolik staletí (od sedmého Adamova potomka) uvědomuje lidstvo o plánované vrcholné události - o Kristovu druhém příchodu na naši planetu?

Uložit

1. Prorok je Bohu k dispozici. Ztotožňuje se s Božím cílem umožnit a nabídnout lidem věčnou záchranu.
2. Prorok je ochoten snášet nepříjemnosti vyplývající z jeho ztotožnění z Božími úmysly.
3. Předpovědi o budoucnosti jsou součástí celého prorockého pohledu na dějiny světa. Hlavními událostmi v něm jsou první a druhý příchod Ježíše Krista na zem. V tomto prorockém rámci jsou nám ostatní historické události i současné dění srozumitelnější.
4. Toto biblicky prorocké chápání minulosti, současnosti a budoucnosti mají věřící zprostředkovávat dalším. Je to prorocký úkol poslední církve, která žije v prorocky předpovězené době a jako prorok hlásá poslední záchranné poselství.

Otázky k diskuzi

1. Jak se člověk stává prorokem?
2. Mají křesťané v dnešní době prorocký úkol?
3. Co asi vedlo Mistra Jana Husa k tomu, že on, který miloval svou církev, označoval jasně její bludy a zlořády? Proč asi dokázal až do konce jasně mluvit proti bludům a přitom milovat lidi i církev?
4. Hlavním tématem, o kterém psala a kázala E. G. Whiteová, byl Kristus - Boží Beránek, Příměluce, odpůrce satana, Kristus - průvodce člověka, ospravedlnění v Kristu, Kristův život na zemi a jeho návrat. Kromě jiných píše o tom v Kristově životopise Touha věků a v malém díle Cesta ke Kristu. Pokud jste něco z nich četli, co vám to přineslo?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

VAŠI SYNOVÉ A VAŠE DCERY BUDOU PROROKOVAT

4

*„I stane se potom: vyleji svého ducha na každé tělo.
Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci
budou mít sny, vaši jinoši budou mít proročká vidění.
Rovněž na otrocky a otrokyně vyleji v oněch dnech
svého ducha.“ Jóel 3,1.2*

Je ještě dnes možné prorokovat? Na kterou dobu se vztahuje Jóelovo pro-roctví?

Přemýšlej o těchto otázkách a hledej na ně odpověď během posledního týdne, kdy se ještě budeme zabývat tématem prorokování. Bůh dříve opravdu mluvil. Mluví i dnes?

Ale dříve než se podíváme, jestli se Bůh i v naší době ještě projevuje, za-mysleme se nad několika příběhy proroků, kteří ve své době vynikli.

Neděle

5 Moj 18,18

Na koho myslíš, když čteš tento text? Proč?

Ježíš prorokem

Řadit Ježíše mezi velké proroky dějin určitě není běžné. Mnohem častěji se o něm mluví jako o Králi, o Božím Synu nebo Spasiteli světa. Nebyl ale Ježíš největším z proroků? Podívejme se, co se o něm píše v Žid 1,1.2. Nejdřív Bůh hovořil skrze proroky a potom skrze svého Syna. Služba jeho Syna je vyšší než služba proroků.

- ◆ Když Ježíš začínal svou službu, považovali ho někteří za Elijáše, jiní za proroka, který má přijít (Luk 9,18.19; Jan 6,14).
- ◆ Ježíš je známý jako prorok z Nazareta (Mat 21,11.46).
- ◆ Ostatně i on sám se prohlašuje za proroka (Luk 13,33).

Ano, Ježíš byl prorokem, velkým prorokem. Slova, která pronášel, nebyla jeho, byla to slova jeho Otce a Ježíš je věrně tlumočil. Předal nám to, co mu Bůh řekl. Nic nezamlčel, ale sdělil vše. Proroka, jako je Ježíš, svět potřeboval a stále potřebuje.

Když procházíme evangelia, zjišťujeme, že Ježíš překračuje roli toho, kdo mluví jménem Boha. Čti Jan 1,1 a 2,14-18. Tyto verše nepředstavují Ježíše pouze jako toho, kdo mluví, ale jako Slovo samotné!

- ◆ V něm je to, co nám Bůh chce sdělit.
- ◆ Ježíš je také život (Jan 1,4; 10,28 a 11,25). Jeho slova nám dávají život.
- ◆ Proroky můžeme přirovnat k přístroji, který nám zprostředkovává Boží hlas. Ježíš k nám mluví přímo.

K zamyšlení

- ◆ Kým je pro tebe Ježíš? Když čteš Ježíšova slova, víš, že je jako Boží hlas?

1 Kor 2,10.11

Jak může člověk proniknout k Božím věcem?

Moc Ducha

Bible nám představuje Ježíše jako jediného, kdo zná Boha. Ježíš je také jediný, kdo nám ho může zjevit. Ale jak, když už mezi námi není?

Pavel nám v uvedeném verši říká, že Duch je schopen zkoumat i hlubiny Boží. Zná tedy dokonale Boha!

Můžeme i my obdržet Božího ducha? Chce s námi Bůh svého Ducha sdílet? Bible na tuto otázku odpovídá ano.

Ježíš svým učedníkům říká: Pro vás je dobré, když odejdu, protože pokud neodejdu, nepřijde mezi vás Přímluvce. Ale jestliže odejdu, pošlu vám Přímluvce. Ježíš chce odejít, aby nám mohl poslat Ducha svatého. Co máme udělat, abychom ho získali? Odpověď je jasná: Máme o něj prosit. Vypadá to příliš jednoduše? A přece je to tak.

Čti Luk 11,13.

Bůh je tady přirovnáván k otci, který dává dobré dary svým dětem. Bůh nám chce dát Ducha svatého. Dá ho i tobě, pokud ho požádáš.

Ale proč máme usilovat o Ducha svatého? Ježíš říká: „Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“ (Jan 14,26)

Musíme se tedy o Bohu více dozvědět a připomínat si to, co nám Ježíš řekl. Je to nejen pro naše spasení, ale také i pro ty, kteří jsou kolem nás.

K zamyšlení

- ♦ Jak můžeš svými slovy a činy pomoci lidem kolem sebe? Myslíš, že můžeš s těmi, s kterými se stýkáš, mluvit jménem Boha?

Úterý

Skut 1,8

Co slíbil Ježíš svým učedníkům, když odcházel?

K čemu síla od Boha?

Ježíš slíbil svým přátelům, že dostanou sílu. Slovo, které je do češtiny přeloženo slovem síla, má v původním textu podobný základ jako české slovo dynamit. Mohli bychom tedy prohlásit, že učedníci od Boha dostanou prostředek o síle výbušniny - Ducha svatého! Nechce je zanechat opuštěné (Jan 14, 15-18). Ducha svatého, kterého jim Ježíš slíbil, také brzy obdrželi.

Čti Skut 2, 1-11.

O něco později uzdravil Petr v chrámu kulhavého a znovu promluvil k lidem. Kněží byli natolik rozhořčeni, že Petra i Jana zatkli a soudili. Soudci byli překvapeni chováním obžalovaných, které před ně přivedli, a když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žasli. Poznali, že jsou to ti prostí muži, kteří bývali s Ježíšem. O síle Ducha svatého můžeme číst i v jiných příbězích: Skut 5, 12-42; 6, 8 - 8, 4.

Duch svatý opravdu může dát sílu těm, kteří se jím nechají vést. Všiml sis, jak jednají lidé, kteří Ducha dostávají? Ihned mluví o tom, co pro ně Bůh učinil. Prorok je i svědkem.

Ježíš říká učedníkům, že je třeba vydávat svědectví nejen v Jeruzalémě, ale i v Judsku, Samaří a na celém světě (Skut 1, 8).

Bůh chce, abys i ty byl jedním z jeho pomocníků, kteří se ho nebojí následovat. Slíbil, že ti dá sílu. Nezapomeň na to!

K zamyšlení

- ♦ Bůh chce i nám dát sílu Ducha, jakou dal učedníkům. Jak ji získali učedníci? Prosil jsi už o tuto sílu?

Jóel 3,1***Koho zahrne Bůh svým Duchem?******Jóelovo proroctví***

O letnicích dostali učedníci svatého Ducha (Skut 2,14-36). Někteří lidé je obvinili z opilosti, ale Petr je upozornil: Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí - vždyť je teprve devět hodin ráno. To se jen děje to, co předpověděl prorok Jóel. Apoštol používá text proroka Jóele, aby dokázal, že na ně sestoupil Duch svatý. To, co vidíte, řekl jim, je naplnění dávného zaslíbení. Pokud Petr považoval dobu, ve které žil, za dobu konce (a měl k tomu opravdu důvod), o co víc to můžeme tvrdit i my dnes!

Duch svatý povolává do prorocké služby. Čti Skut 19,6.7.

Svatého Ducha, který dává schopnost prorokovat, dostali apoštolé, pak dalších 120 učedníků, kteří začali ohlašovat předivné Boží skutky (Skut 2,22) a dalších dvanáct mužů. Bible se také zmiňuje o prorocích v Antiochii (Skut 13,1), dále o čtyřech Filipových dcerách, které prorokovaly (Skut 21,9) a o Agabovi (Skut 21,10).

Proroci v biblickém slova smyslu opravdu nikdy v Boží církvi nechyběli. Záznamy o těchto Božích mužích a ženách jsou v Bibli, v Boží knize.

Bůh dává Ducha svatého těm, kteří ho o něj prosí (Lukáš 11,13). To platí pro všechny. pro tebe i pro mne.

K zamyšlení

- ♦ Jsi otevřený pro působení Ducha tak, aby Bůh mohl působit v tobě a tvým prostřednictvím i na jiné? Jaký je člověk, který přijímá působení Božího Ducha?

Zjev 1,9

Proč musel Jan prchnout na ostrov Patmos ve Středozemním moři?

Podat svědectví o Ježíši

Pavel píše v dopise Korintským, že svědectví o Kristu se mezi nimi plně projevilo (1 Kor 1,6). Potom vysvětluje, co pro něj toto svědectví znamená (2,1), a dodává: „Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného.“ Pro apoštola svědčit o Ježíši znamená oznámit Ježíšovo poslání - dobrou zprávu evangelií.

Čti Zjev 1,2.9.

Jan byl uvězněn kvůli svědectví o Ježíši - kázal všechno, co viděl. Kázal příběh o životě a díle Spasitele světa.

V době konce se odehrává příběh popsáný ve Zjev 12,17. Po velkém pronásledování, které bylo v letech 538 až 1798 rozpoutáno proti křesťanům, nám Bible říká, že drak (d'ábel, verš 9) bojuje proti lidem, kteří zachovávají Boží přikázání a drží se svědectví Ježíšova. Satan vždy bojuje proti těm, kteří jsou věrní Bohu a hlásají spasení skrze Ježíše.

„Kdo vydává svědectví Ježíšovi, má Ducha proroctví.“ (Zjev 19,10)

Anděl potvrzuje, jaké toto svědectví o Ježíši je. Prorokujeme z Ducha, z moci, kterou nás Bůh uschopňuje oznamovat světu, že Ježíš zemřel, z jaké příčiny a za jakým účelem zemřel.

Vydávání svědectví o Ježíši nemusí vždy proběhnout bez problémů: Jan byl vězněn (Zjev 1,9), jiní jsou pronásledováni (Zjev 12,17) a zabíjeni (Zjev 20,4). Ale Bůh nám zaslíbil vítězství. (Zjev 2,9.10; 2 Tim 2,11.12).

K zamyšlení

- ◆ Rozumíš nyní lépe, co znamená svědčit o Ježíši?
- ◆ Trpěl jsi někdy nějaké příkoří pro svou víru v Ježíše?

1 Kor 14,1.3

Proč je podle Pavla důležité usilovat o dar prorockví?

Usilujte o vyšší dary

V biblickém textu, který sis právě přečetl, nás Pavel vybízí k tomu, abychom usilovali o Boží dary. Ve stejné epištole (12,31) nám dokonce apoštol Pavel říká: Usilujte o vyšší dary!

Bůh se nespokojí s málem. Nechce nám dát pouze životní minimum, které by bylo zapotřebí pro naše spasení. Chce, abys byl naplněným křesťanem a pracoval na jeho díle lásky. K tomu, abys mu byl schopen pomoci (pomoci Bohu - uvědomuješ si to?), ti dává tu nejlepší přípravu a nejlepší nástroje. Stačí jen Boha o ně žádat a respektovat jeho vůli.

Pavel nám říká: Usilujte o duchovní dary, nejvíce o dar prorocké řeči. Máme být Božími proroky. Není to úžasné? A také vysvětluje, proč. Ten, kdo má prorocký dar, mluví k lidem pro jejich duchovní užitek, napomenutí i povzbuzení.

Můžeme v Bibli najít nějaké poselství, které by se mělo kázat právě teď? Čti Zjev 14,6-12. Najdi v těchto verších tři informace a výzvy pro naši dobu (verše 6-7, 8 a 9-11). Slyšíš v poselství tří andělů stejná slova, která už byla už byla dávno řečena ústy biblických proroků?

Určitě toužíš po lepším světě, ve kterém vládne spravedlnost, mír, kde už nebudou války, rozvody, ani nemoci a nenávist. Rozhodni se dnes, že budeš pracovat pro Boha a v jeho jménu mluvit k těm, které znáš. Přesně tak totiž vstoupíš mezi prorocký lid.

K zamyšlení

- ♦ Toužíš opravdu po darech, které má Bůh přichystány pro každého z nás? Prorockví Jóele 3,1 se může naplnit i na tobě. Chceš se stát Božím svědkem? Do práce pro něj se můžeš zapojit ještě dnes.

Uložit

1. Bůh mluvil skrze proroky, ale především mluvil prostřednictvím Ježíše. I nadále si přeje mluvit ke všem lidem, kteří chtějí Krista následovat v jeho započatém díle lásky.
2. Bůh nám dává sílu svého Ducha, abychom mohli vydávat svědectví o Ježíši Kristu, který sám byl dokonalým Božím Slovem.
3. I ty můžeš prožít nádhernou zkušenost člověka, který přináší dobré zprávy, prorokuje, tzn. tlumočí srozumitelně Boží vůli a plány obsažené v Bibli, povzbuzuje ostatní, potěšuje je a inspiruje. Pán Bůh tě volá a čeká na tvoji odpověď!

Otázky k diskuzi

1. Přečti si následující texty a řekni, co mají společného: 5 Moj 8,9-14; 18, 21-22; Zjev 2,9; 19,6-10 a 20,4.
2. Splňuje Ježíš všechny rysy proroka, které jsme si v minulých lekcích ukázali? Přesvědči se, jestli tomu tak skutečně je. V čem ho můžeš následovat?
3. Být pronásledován pro víru, to se lehce řekne, ale není to tak jednoduché. Co potřebujeme k tomu, abychom obstáli v pronásledování? Za pronásledováním církve i jednotlivců stojí Boží nepřítel. Jaké formy pronásledování znáš z dějin? Mluví Bible o pronásledování věřících v poslední době?
4. Jak můžeš sám u sebe rozpoznat, zda mluvíš z Božího popudu nebo ne? Co potřebuješ mít, abys mluvil ve jménu Boha a svědčil o Ježíši? Vysvětli svůj názor.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

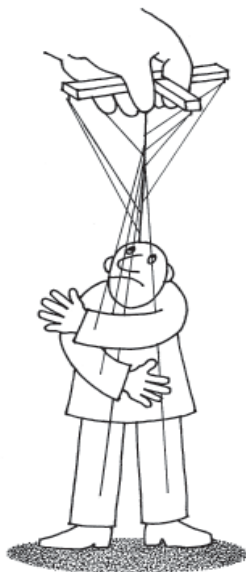

Moje rozhodnutí:

LIDSKÁ PŘIROZENOST

*„Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka,
že se ho ujímáš?“ Žalm 8,5*

5

Co je člověk? Tuto otázku si filozofové kladli v každé době.

Alexis Carrel, nositel Nobelovy ceny, napsal: „Materialista a idealista přijímají stejnou definici krystalu chloridu sodného. Ale neshodnou se na definici člověka.“

Názory na původ, podstatu a určení člověka se opravdu rozcházejí. Někteří vnímají člověka jako součást velkého celku:

- ◆ Člověk jako jednotka politického uskupení: „Jedinec je množství jednoho milionu lidí vydělené jedním milionem.“
- ◆ Člověk jako jednotka náboženského seskupení: „Jedinec se po několika převtěleních rozplyne ve velkém celku, v nirváně.“
- ◆ Jedni považují člověka za vrchol evoluce, pro druhé je někým mezi andělem a zvířetem.
- ◆ Další jej vnímají jako bytost dějinnou a společenskou.

Jako odpověď na známou výzvu „Poznej sám sebe“, která v podstatě shrnuje hledání sebe sama, se napsalo mnoho stránek o tom, co je člověk.

Jak tedy odpovědět na otázku: „Co je člověk?“ Bible říká, že nám může dát odpověď.

Neděle

1 Moj 1,26-28

Co si myslíš o tomto stručném popisu stvoření? Jak rozumíš slovu panovat?

Původ člověka

Položme si otázku, odkud pochází člověk. Kolik můžeme dát na tuto otázku odpovědí? Jednu, víc?

První scénář:

Miliony let plynou a náhle - velký třesk! Výbuch, energie, horko, hmota. Vzniká malá buňka, pak další a ještě další. Jsme svědky samovolného vzniku první a jediné generace ve vesmíru. Říkám jediné, protože to tak tvrdí vědci. Podle této teorie se buňky shlukují a společně tvoří buňky složitější a složitější... To vše samozřejmě probíhá čistě náhodou.

Druhý scénář:

Na počátku stojí milující Bůh, Láska. Lásce nejde o vlastní potěšení, ale o to, aby ten druhý měl radost, aby mohl uplatnit svou tvořivost, vůli a aktivitu.

Bůh jednal jako Láska, stvořil - a na Zemi je život! Je vytvořeno krásné prostředí pro člověka. A potom Tvůrce všech věcí stvořil člověka z lásky.

K zamyšlení

- ♦ Znamý biolog Jean Rostand nazval evoluční teorii pohádkou pro dospělé. Proč?
- ♦ Co pro tebe znamená „být stvořen k Božímu obrazu“?

1 Moj 2,7

Na základě tohoto textu popiš krátce stvoření člověka.

Člověk, neobvyklá směs

5

Lidské tělo má své orgány, soustavy, metabolismus... Lékařská věda o nich mnoho ví a umí tyto poznatky využívat pro dobro člověka.

Lidské tělo je sice pouhou směsí prvků, ale lidská bytost je Božím stvořením, jedinečným a nenahraditelným celkem svou osobitostí. Není jen miliontou částí celku, ale originální osobností, která nemá obdoby. I toto je projevem „Božího obrazu“. Vždyť i Pán Bůh je jedinečný!

Žádná stránka lidské bytosti, ať už tělesná, duševní nebo duchovní, nemá své přesné hranice, ale všechny se vzájemně ovlivňují a tvoří celek. Čti 1 Tes 5,23.

Člověk se stává úplným člověkem teprve ve vztahu s Bohem. Svůj původ má u Boha a jeho budoucnost směřuje také k Bohu - k očekávanému návratu Ježíše Krista, který člověku opět umožní věčně žít se svým Stvořitelem. Zatím tedy člověk žije mezi dvěma póly: mezi stvořením a vykoupením, tedy návratem Spasitele.

K zamyšlení

- ♦ Co ti dokazuje, že tvoříš celek?

Úterý

Kaz 1,2-11

Co je hlavní myšlenkou těchto veršů?

Být, či nebýt?

Má život smysl? Na tuto otázku nám odpovědí dva filozofové. Přečti si následující citáty:

„Byli jsme bytostmi, které překážejí a jsou na obtíž i samy sobě. Neměli jsme nejmenší důvod existovat. Každý živý tvor, zmatený a podivně neklidný, si připadal zbytečný... Neurčitě jsem snil o tom, že se zničím, aby bylo alespoň o jednu z těchto překážejících existencí méně. Ale i moje smrt by byla zbytečná. Zbytečná by byla moje mrtvola, moje krev na zemi, v trávě, mezi květinami, v koutě usmívající se zahrady... Byl jsem zbytečný navždy.“ Jean Paul Sartre

„Někdy se stane, že se nám vše hroutí. Ranní vstávání, tramvaj, čtyři hodiny v kanceláři nebo v podniku, polední přestávka, jídlo, další čtyři hodiny v práci, jídlo, spánek, pondělí, úterý, středa, čtvrtek, pátek, sobota. Stále stejný kolotoč. Ale jednoho dne nás napadne otázka 'Proč'? a všechno začíná omrzelostí a pocitem zhnusení.“ - Albert Camus

Co si myslíš o těchto dvou úryvcích? Jaké pocity v tobě zanechávají?

Sartre i Camus docházejí k závěru, že vše je zbytečné, že život postrádá smysl. Tato myšlenka prodchla naši společnost a vedla k vytvoření filozofie nihilismu. Nihilismus vychází z potřeby vše ničit, protože nic nemá smysl, nic nemá hodnotu. K podobným závěrům může dojít jen člověk, který žije skutečně bez Boha.

Zdá se však, že se člověku podařila jedna věc. Už zhruba po dvě staletí se snaží zbavit se Boha, chce ho zničit, nechat jej zemřít. Místo toho však umírá sám. Otázku „Být, či nebýt?“ bychom mohli doplnit: „Být s Bohem nebo nebýt bez něho?“

K zamyšlení

- ♦ Čti Kaz 12,12-14.
- ♦ Pisatel těchto veršů připouští, že svět se chová nerozumně, protože odmítá Boha. Jak se díváš na Kazatelovu radu ty?

1 Moj 2,19

Proč Hospodin požádal člověka, aby pojmenoval jednotlivá zvířata?

Člověk, odpovědná bytost

5

Jak už jsme zdůraznili, Bůh stvořil člověka jako bytost, která má odpovědnost. Teď možná zvažuješ, za co všechno je vlastně člověk odpovědný.

1. Za životní prostředí

Čti 1 Moj 2, 15. 19. Člověk je jediným tvorem na zemi, kterému Bůh svěřil nadvládu. Ale jak bychom měli chápat tuto nadvládu? Jako povolení ke krajnímu vykořisťování? Nebo jako ochranu, pomoc a šetrné zacházení s životním prostředím?

2. Za své bližní

Čti 1 Kor 12, 26. Člověk je odpovědný i za své blízké. Mezi lidmi vládne solidarita, kterou nemám právo ignorovat. „Jsem člověk a nic, co je lidské, mi není cizí.“ (Terentius) Kain Naopak říká: „Copak jsem strážcem svého bratra?“ (1 Moj 4, 9)

3. Za svou vlastní existenci

Čti Mat 16, 26. 27. Pokud člověk věří, že Bůh existuje, musí si zároveň uvědomit svoji zodpovědnost vůči němu. Člověk je odpovědný za to, co udělá nebo neudělá. Můžeme se vymlouvat na dědičnost, prostředí a na nejrůznější vlivy, ale přesto jsme zodpovědní za rozhodnutí, která činíme.

K zamyšlení

- ♦ Uvažoval jsi, za co neseš odpovědnost? Přemýšlel jsi o tom, jak může spolupráce s jinými mladými lidmi ovlivnit tvůj vztah odpovědnosti?

Čtvrtek

1 Moj 2,9.16.17

Proč se Bůh rozhodl zasadit do zahrady tento strom?

Člověk, svobodná bytost

Opět se mi zdá, že Bible stojí v protikladu k naší společnosti. Často mluvíme o právech a o svobodě, ale velmi málo a neradi se zmiňujeme o povinnostech a odpovědnosti.

Čti 5 Moj 30,19.

Bůh nás stvořil jako bytosti, které mají schopnost se rozhodovat. Možná se divíš, proč Bůh už od počátku člověku něco zakazuje: „Nebudeš jíst toto ovoce.“ Ano, máš pravdu, zakazuje. Ale podívejme se na věc z jiné strany.

Čti 1 Moj 3,1.

Všiml sis toho? Had zobecňuje Boží zákaz: „Nesmíte jíst žádné ovoce z této zahrady.“ Jeho cílem je, aby člověk uvěřil, že není svobodný. Posunuje význam toho, co řekl Bůh. A přece je skutečnost jiná. Adam a Eva mají přístup ke všem stromům. Ke všem, kromě jediného...

Tento zákaz je zárukou jejich svobody. Jsou opravdu svobodní, protože znají hranice své vlastní svobody. Zákaz umožňuje svobodě existovat. Uvedu názorný příklad: semaforey na křižovatkách mi zaručují svobodu pohybu. Jestliže je nikdo nebude respektovat, nebudu moci svobodně jezdit.

K zamyšlení

♦ Jsi skutečně svobodný? V čem vidíš svoji svobodu?

Mat 10,30 a Skut 10,28.

Co říkají tyto texty o hodnotě člověka v Božích očích? Co tato skutečnost vnáší do našich vztahů?

Důstojnost člověka

Člověk není dílem náhody. Bůh ho stvořil jako jedinečnou a nenahraditelnou bytost, které dal odpovědnost a svobodu.

Čti 1 Moj 9,5.6.

Z těchto veršů můžeme pochopit, co znamená důstojnost člověka. Tuto důstojnost však může ztratit, pokud se odvrátíme od Boha a přikloníme se k nějaké ideologii.

S Bohem není lidská důstojnost závislá na žádné vnější okolnosti, politickém prostředí ani ekonomické situaci. Nezávisí ani na původu nebo společenské skupině, do které člověk patří. Nerozhodují o ní módní vlny, ani stávající pojetí společenského jednání.

Lidský život má vysokou hodnotu. Když je důstojnost člověka pošlapávána, Bůh protestuje a jedná. Všimni si, jak reagoval na útlak, který vyvíjeli Egypťané na Izraelce. (2 Moj 3,7.8)

K zamyšlení

- ♦ Čti Žalm 8.
- ♦ Uvědomuješ si, že jsi Božím obrazem? Co z toho vyplývá například pro tvůj každodenní život?

Uložit

Když přijímáš Boha jako svého Stvořitele, dostává tvůj život smysl. On stojí na počátku, je původce života a dává naději do budoucna.

1. Na člověka je nutno pohlížet jako na celek. Všechny jeho vlastnosti a funkce jsou na sobě vzájemně závislé.
2. Člověk byl stvořen jako svobodná bytost.
3. Člověk má smysl pro odpovědnost.
4. Člověk má důstojnost, která by měla být respektována.
5. Křesťan přijímá pravidla a hodnoty vycházející z původních plánů, které měl Bůh s člověkem.

Otázky k diskuzi

1. Proč má teorie velkého třesku takový úspěch?
2. Které fyziologické, morální a duchovní aspekty lidského života svědčí o jedinečnosti a nenahraditelnosti každého člověka?
3. Je třeba mít smysl pro odpovědnost, abychom byli svobodní? A musíme být svobodní, abychom unesli odpovědnost? Z čeho nás chce Bůh vysvobodit? Jan 8,34-36
4. K čemu může vést vědomí lidské důstojnosti? 2 Moj 20,12-17 a 1 Kor 6,19
5. Proč Bůh někdy mlčí, když jsou pošlapávána lidská práva?

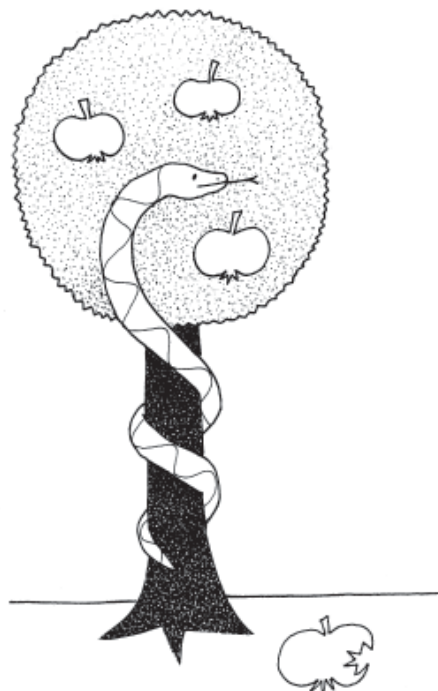
Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

KDYŽ UŽ ČLOVĚK NECHCE BÝT ČLOVĚKEM

6

Minulý úkol jsme zakončili myšlenkou o úctě k lidské důstojnosti. Ale musíme přiznat, že úcta a důstojnost jsou slova, která v dnešní době nemají příliš velkou hodnotu. Je také otázka, koho dnes vlastně společnost uznává jako hrdinu. Skíny, politiky, filmové hvězdy, zločince, policisty?

Náš svět se nachází mezi ideálem a realitou, mezi Stvořitelem z první Mojžíšovy a a povrchní, průměrnou a ubohou všedností. Někde něco selhalo, někdo záměrně odbyl práci a teď odmítá Boha, vyhýbá se mu, přerušuje s ním vztah. Toto vykojení nazývá Bible hříchem. Hřích - tak by se mohlo jmenovat naše uvažování na tento týden.

Jak se vlastně usídlil na zemi hřích?

Neděle

1 Moj 2,9.17; 3,22.23

V klidu si přečti tyto texty. Proč dal Bůh do zahrady dva stromy?

Proč dva stromy?

Bůh ve své lásce stvořil člověka svobodného, se smyslem pro odpovědnost. Ale jak se někdo může cítit svobodný a odpovědný, když mu není dána žádná odpovědnost ani možnost volby? Jak může člověk věřit ve svobodu, když nemá možnost si vybrat? Jaký vztah vznikne mezi tebou a člověkem, kterého budeš ujišťovat, že je svobodný, ale uzavřeš ho přitom do ghettu?

Bůh je tvůrcem zákona. Jedině On sám může říct, kde jsou hranice dobra a zla. Ani ty ani já to bezpečně říct neumíme, protože bychom dříve nebo později vlivem dědičnosti, výchovy a prostředí nazvali zlo dobrem a naopak.

Čti Iz 5,20.

Před hříchem neexistovala smrt. K čemu tedy sloužil strom života?

Pouze Bůh má život sám v sobě, on jediný je nesmrtelný. Člověk může mít jen darovanou nesmrtelnost, může ji jen přimout jako ovoce ze stromu života. Tady bychom mohli říct: Člověče, zůstaň tam, kde jsi, a neosobuj si právo, pro které nejsi kompetentní.

Ze zdroje je do lampy veden proud elektrickým kabelem. Kdyby si lampa pomyslela: „Mám energii sama v sobě,“ a odpojila by se od zdroje, zhasla by. Má situace řešení? Ano, je třeba obnovit kontakt, spojení, možnost přijímat ze zdroje.

K zamyšlení

♦ Myslíš, že si v životě můžeš skutečně vybrat? Ovlivní něco tvou volbu?

1 Moj 3,1-9

Přečti si ještě jednou 3. verš. O jakých plodech se zde mluví? Proč byl strom uprostřed zahrady?

Hřích z lásky?

Podle jisté teorie bylo zakázaným ovocem milování Adama a Evy. Prvním hříchem by tedy byl pohlavní vztah. Písmo však ukazuje, že prvním hříchem nebyla fyzická láska, ale neúspěch vztahu lásky. Neuspěla láska, neuspěl pár. Hřích nespočíval v příliš hlubokém spojení lidí, ale naopak ve snaze o odpoutání od Boha.

Eva udělala chybu už tehdy, když se neohlížela na Adama jako na svého partnera. Neprobrala s Adamem citlivou a závažnou otázku osobní nezávislosti, kterou jí had nabízel výměnou za její neposlušnost. Eva opomenula princip manželské komunikace.

I rozhodnutí jednoho z partnerů může ovlivnit budoucnost obou. Jeden z páru se rozhodne nejednat jako partner, ale sám za sebe. Přestane počítat s tím druhým. Adam není přítomen ve chvíli, kdy se rozhoduje o budoucnosti obou. Když zjistí, co se děje, podřídí se a zůstane pasivní. A dá přednost ženě před Bohem. Hřích - zlom ve vztahu k Bohu - způsobuje pak trhlinu i v lásce mezi mužem a ženou. Jenže člověk je stvořen jako bytost, jejíž existence se naplňuje pouze v setkávání s Bohem. Nyní je však důvěra nalomena, Adam s Evou se skrývají. Nechtějí Boha vidět a hlavně nechtějí být Bohem viděni. Atmosféra pokoje, kterou Bůh vytvořil pro ně a s nimi, se změnila v atmosféru úniku, vytáček a nedůvěry.

První hřích dal základ individualismu, který se projevuje sobectvím a bezohledností k bližnímu. První hřích nás připravil o dar svobody a odpovědnosti. Narušil rovnováhu mezi láskou k sobě samému a láskou k bližnímu. Toho dne sebeláska zvítězila.

K zamyšlení

- ♦ Považuješ svůj názor za důležitější než názory ostatních? Bereš při rozhodování ohled na druhé?

Úterý

1 Moj 2,15

Čím byl člověk pověřen? Jak bychom nazvali tento úkol dnes?

Člověk a svět

Bůh postavil člověka na určité místo a svěřil mu přesný úkol. Ale kam se postavil člověk?

Pro některé vědce je vrcholem evoluce člověk, jiní jej naopak staví na nižší příčku než zvířata, protože prý ztratil svoje instinkty. Instinkt je tedy vyzvedáván jako neomylný. Zbožšťuje se příroda a vše, co z ní vychází.

Humanista i kreacionista mohou vidět v člověku střed vesmíru, pupek světa, a mohou chápat Boží příkaz z 1 Moj 1,28 jako povolení ke všemu. Ale Bůh dal člověku při stvoření určité místo, aby ho uchránil před pýchou.

Bůh dal člověku jasný úkol - být zahradníkem, ne majitelem světa, který ho obklopuje. Člověk se měl dobře starat o zahradu, která mu byla svěřena, a chránit ji, ne ji zneužívat a vyčerpávat. Bylo to čestné postavení. Svým odklonem od Boha si ale člověk vybral něco jiného.

Mimořádné postavení člověka spočívá v jeho možnosti mít vztah k Bohu. Bez tohoto vztahu je člověk neduchovní, jen „přirozenou“ (1 Kor 2,14), „pudovou“ (Juda 19) bytostí.

K zamyšlení

- ♦ Být korunou tvorstva. Je to spíše přednost nebo zodpovědnost?

Žalm 64,7

Můžeš z kontextu zjistit, o jaké podlosti šlo?

Člověk a člověk

Když už člověk nechce být člověkem, ztrácí se mu hranice, za které není radno jít. Můžeme to přirovnat k malinké buňce v našem těle, která se rozhodne, že se už nebude řídit společnými pravidly a začne se rychle množit. Tak vzniká rakovina.

Když člověk odmítá svoje postavení, vše je narušeno; nejen životní prostředí, ale i vztahy k jiným lidem.

Jean Jacques Rousseau a mnoho jiných teoretiků tvrdí, že člověk se rodí původně dobrý, ale společnost ho kazí. Pokud třeba ukradeš motorku, není to tvoje vina, ale vina společnosti, která v tobě potřebu krást vypěstovala. V důsledku toho vlastně nejsi vinen ničím, co uděláš. Od Freuda a jeho psychoanalýzy žijeme ve společnosti, která se snaží zprostit jedince viny. Sama však na to doplácí a umírá. – Abychom mohli pocítit odpuštění, musíme nejprve přiznat svoji vinu.

- ♦ V Indii, Brazílii, Sahelu se umírá hladu. - Ale co s tím mám já dělat, pomyslíš si.
- ♦ Můj sbor není dost aktivní, ani vřelý. Jdu od toho, nic přece nezmůžu! Hlavně se mě nesnaž obviňovat.

Určitě nikdy nebyl člověk otrokem sebe sama ani otrokem jiných z vlastního rozhodnutí v takové míře, jako je tomu dnes. Možná je to proto, že tolik hovoříme o osvobození, odcizení, revoluci, emancipaci, rozvoji, právu žít svůj život a o vyniknutí. Ale nejprve musí být člověk svobodný uvnitř, v sobě. Prvním problémem není osvobození ze systému nebo prostředí. Nejdříve musíš sám sebe uvidět takového, jaký jsi. A nemusíš se bát. Bůh bude při tom s tebou.

K zamyšlení

- ♦ Čti 1 Moj 3,11-13. Jaký ti připadá přístup Adama a Evy? V čem se tvůj postoj podobá tomu jejich? Jak to změnit?
- ♦ Jak funguje systém výmluv? Proč nikdo nechce na sebe vzít odpovědnost? Jakou konkrétní odpovědnost ti Bůh svěřil v rodině, ve sboru, ve společnosti?

Čtvrtek

Žalm 14,1-2

Co si lidé myslí o Bohu? Co dělá Bůh?

Člověk je nadřazen člověku

Řekli jsme si, že prvotní hřích přišel v okamžiku, kdy člověk odmítl svoje postavení a chtěl něco víc. Ale co chtěl a co chce dnes? Ptal ses někdy sám sebe, za čím se honíme? Proč chceme v rozvoji postupovat dál a dál? Proč to děláme? Jaké sny o moci a vládě nás drží přikovány v laboratořích, kde bádáme nad tím, jak obnovit život? Co nás žene do bunkrů, když zkoušíme smrtící zbraně?

Už jsme si řekli, že hřích je především trhlina našeho vztahu k Bohu. Člověk si osobuje právo, které mu nepřísluší. Uvěřil, že může být bohem. Bohem sám pro sebe, zákonodárcem i soudcem.

Čti Ezech 28,2.

Pochopili lidé v dnešní době, kde je jejich místo? Baudelaire napsal: „Kainovo pokolení vystoupilo k nebesům a svrhlo Boha na zem.“

Ale jak to zařídit, aby se člověk dostal na nejvyšší příčku, když už na ní někdo je? Existuje jen jedno řešení. Sesadit toho, kdo stojí nad člověkem, zničit ho a zařídit, aby zmizel! Hlasitě vykřičet jeho smrt a neexistenci! Nebo se zmocnit některých božských vlastností, třeba nesmrtelnosti. Čti 1 Tim 6,16.

K zamyšlení

- ♦ Ty i já věříme, že Bůh existuje a že on jediný je nesmrtelný. Ale nestavíme se i my někdy na jeho místo, když tvrdíme, že víme, co je pro náš život dobré a co špatné, a určujeme tak sami hranice dobra a zla?

5 Moj 6,4

Co je charakteristické pro Boha Izraele?

Člověk a Bůh

Člověk si dělá nárok na místo, které mu nepatří. Usiluje o osobní nezávislost, kterou ale nemůže unést. Už nechce být závislý na Bohu. Závislost se mu zdá nesnesitelná, chce být jako Bůh.

Ale jak by toho mohl dosáhnout, když je jenom stvořená bytost? Jak by mohl být Bohem, když nemá v sobě zdroj života? Zbavit se Boha znamená zbavit se zdroje života. Chtít být Bohem a nebýt k tomu vybaven - to vede k smrti.

Zbavit se Boha znamená zbavit se také jediného neomylného zákonodárce a nepoznat už hranice toho, kde končí dobro a kde začíná zlo.

A přichází utrpení, výčitky, stud a strach. Muž a žena poznají, že jsou nazí, stydí se, dostanou strach a jdou se ukrýt.

Zbavit se Boha znamená umožnit někomu jinému, aby řídil moje svědomí, uvolnit místo diktátorovi, ideologii, autoritě, která bude myslet za mě. Věřit v Boha je jedinou zárukou, kterou můžeme mít, že zůstaneme svobodni!

Ale když člověk Boha odmítne, co udělá Bůh? Přestane se o člověka zajímat? Nechá ho osudu, který si člověk sám vybral? Bude Bůh naplněn svatým hněvem a rozohní se v něm spravedlivá touha po pomstě? Jinak řečeno - je člověk, který sesadí Boha, definitivně odsouzen? Čti 1 Moj 3,20-24.

K zamyšlení

- ♦ Přináší ti skutečnost, že člověk vždycky nějak žije „před Boží tváří“, nespokojenost, nebo uklidnění?

Uložit

V této lekci jsme hovořili o hříchu, který je důsledkem přerušení našeho vztahu k Bohu.

1. Člověk hřeší ve chvíli, kdy už nechce být člověkem podle Božího plánu.
2. Bůh člověku určil místo na tomto světě a dal mu úkol. Posláním člověka je toto místo objevit a splnit úkol, který mu Bůh dal.
3. Bůh je autorem zákona. On ví, co je dobré a co zlé. Bůh a jeho zákon jsou naším morálním měřítkem a normou pro náš život.
4. Rozhodujeme o tom, zda chceme navázat vztah k Bohu. On svou ruku nabízí.

Otázky k diskuzi

1. Jak nám zpráva o jedení ovoce ze dvou stromů pomáhá pochopit drama hříchu? V čem je hlavní problém?
2. Co si myslíte o následujícím textu z talmudu? „Proč byl člověk stvořen poslední den? To aby se mu mohlo namítnout, kdyby začal být pyšný: 'Při stvoření tě předběhl i komár!'“
3. Čti 1 Moj 3,20-24. Jak Bůh projevil lásku Adamovi a Evě, když mu projevil nedůvěru? Když Bůh Adamovi a Evě zakázal přistoupit ke stromu života, byl to trest, nebo štěstí? Jak by asi vypadal svět, kdyby i po pádu do hříchu zůstal člověk nesmrtelný? Bylo by to vůbec možné?
4. Na základě čeho lidé určují, co je dobré, a co zlé? Na základě čeho to určuješ ty?
5. Existují rozhodnutí, která byste mohli nazvat: „To je moje soukromá věc“?
6. I když máš dobrý vztah k lidem, vyrovnanost si udržíš jen tehdy, budeš-li znát i své místo před Bohem. Komentujte tento výrok.
7. Setkali jste se už s tím, že se člověk snaží určovat jiné hranice dobra a zla, než je stanoví Bůh? Jak to na vás působilo? Jak jste reagovali?
8. Možná řekneme: „Odstranit Boha chtěli dospělí před námi, to jsme neudělali my?“ Zvažujeme ale, do jakého světa jsme vstoupili a jak na něj budeme reagovat?
9. Máte někdy sklon odmítat odpovědnost, kterou vám Bůh dal, a naopak nárokovat si práva, která vám nepatří? Odpověď na tuto otázku vyžaduje docela dost statečnosti.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

PROBLÉM A JEHO ŘEŠENÍ

7

Hovořili jsme už o podstatě člověka, o jeho místě ve vesmíru a o tom, jak toto místo odmítl a osoboval si právo na jiné, které není jeho. Sledovali jsme také důsledky jeho počínání: stud, strach, smrt. Člověk byl vyhnán ze zahrady, o kterou se měl starat. Tak přišel na zem skrze jednoho člověka hřích, smrt a utrpení. Ale za co jsme my, ty a já, po tisíci letech odpovědni? Je to moje vina, že Adam a Eva zhřešili? Je spravedlivé, aby rodiče jedli sladkosti a zoubky jejich dětí to odnesly? Každý nese odpovědnost sám za sebe.

Kvůli našim hříchům, kvůli životu, který není v souladu s Božím zákonem, budeme povoláni před soud. Dříve nebo později bude třeba tento účet zaplatit.

Změnilo se něco od počátku? Vyvinuli jsme se nějak, stali jsme se lepšími, soucitnějšími, jsme méně náchylní ke zlu? Má slovo hřích stejný význam jako mělo v době Ježíše Krista? Má hřích stejné důsledky?

Všimněme si jedné věci. Naš pokrok je čistě vědecký. Vztahy mezi lidmi se nezlepšují. Civilizované 20. století zažilo tři největší genocidy v dějinách: Arménů, Židů, Kambodžanů...

Člověk má stále stejné přístupy. Uvažuje stále podobně. Co tedy vyřeší?

Neděle

Iz 14,13.14

Jak charakterizuje Bible člověka, který jde svou cestou bez Boha?

Pýcha: Já jsem nejlepší!

Čím je tento text nápadný? Kdosi tu mluví stále o sobě. Já, já, já - tato nemoc dnes postihuje lidi stejně jako dřív. U některých duševních chorob je dokonce používání já příznakem onemocnění.

Nemusí se však vždy jednat jen o nemoci duševní, ale především o nemoci duchovního rázu. Člověk se staví nad ostatní, ať už vědomě nebo nevědomě. V tomto případě mluvíme o pýše.

A z pýchy děláme skutečné hlouposti! Z pýchy vyvoláváme hádky, odmítáme se usmířit, předstíráme, že nikoho a nic nepotřebujeme. Pýcha ničí přátelství a lásku, vzbuzuje v nás pohrdání, sobectví, výsměch, z pýchy odmítáme Boha. Pýcha je opak lásky, která jediná je naplněním zákona.

Spojencem pýchy je lež, která mi nalhává, že mohu uspět tam, kde jiní neuspěli - já dokážu žít bez Boha. A to znamená, že JÁ jsem Bohem, JÁ jsem svým vlastním pánem a JÁ jsem sám sobě zákonem.

Já jsem nejlepší! Tuto větu často slýcháváš říkat kolem sebe. Možná si to o sobě myslíš i ty nebo si alespoň přeješ takovým být. Možná trpíš tím, že se ti to ještě nepodařilo. Komplex nadřazenosti a komplex méněcennosti - jaký na tom všem má podíl pýcha?

K zamyšlení

- ♦ Čti 1 Tim 6,17; Fil 2,3 a Řím 12,3.
- ♦ Oslovuji tě tyto texty? Může ti pýcha ještě jinak kazit život? Co myslíš, udělal technický a vědecký pokrok člověka pyšnějším nebo méně pyšným než byl dříve? Proč?

2 Tim 3,1-5

Znáš ze svého okolí některé ze zmíněných vlastností?

Sobectví: Po mně potopa!

Druhé slovo, kterým se budeme tento týden zabývat, se opět týká mého já, je ale poněkud na jiné úrovni než pýcha.

Jedná se o sobectví. Začíná tam, kde já jsem šťastný a všechno ostatní je mi jedno. Mě obslužte jako prvního, mně dejte přednost. Co je mi do ostatních - prostě mají smůlu!

Čti 1 Moj 13,10.11. Lotův přístup dobře dokresluje pojem sobectví - vybral si pro sebe nejlepší pozemek. Individualismus je problémem všech lidí, zvláště lidí západní kultury. Člověk je stále více zklamaný politickými a filozofickými ideologiemi, takže se soustředí sám na sebe, na své tělo, zdraví, dům, rodinu.

Raoul Follereau napsal: „Nemáme právo usilovat o to, abychom jedině my byli šťastni.“

A přesto člověk, který během posledních let vyřešil tolik původně beznadějných technických problémů, ještě nenašel řešení na bídu, hlad a násilí.

Proč? Možná proto, že člověk čeká, až se zvedne jeho soused nebo až stát vezme věci do svých rukou. Nebo proto, že každý je zaujat svými vlastními problémy a nemá čas na problémy jiných. Možná i proto, že jsme zajatci svého času, protože jsme si vytkli jasné cíle, nevnímáme, čím žijí druzí a nezbývá nám na ně čas. A proč vlastně investovat do druhých? - Tak vládne na světě sobectví!

K zamyšlení

- ◆ Čti 2 Timoteova 3,2.
- ◆ Připadá ti, že tento text přehání? Proč? Myslíš, že se sobectví čím dál víc rozrůstá, nebo ho ubývá? Jak se může ve tvém sboru projevit sobectví? Jaké skryté formy sobectví pozoruješ kolem sebe? A co tvoje sobectví?

Úterý

Řím 8,20.21

Čemu je stvoření vydáno? Co to znamená?

Nezávislost: Žiju, jak uznám za vhodné!

Třetím synonymem hříchu je touha po nezávislosti. Jako u dvou předchozích slov i zde je těžké vymezit hranici mezi tím, co je normální, přirozené, a tím, co je zdrojem hříchu. Ano, je třeba milovat sám sebe, ale ne víc než svoje bližní. Nemusí být nutně špatné a zlé, když toužíme po nezávislosti. Proč o ní tedy mluvíme na tomto místě, v úvaze o hříchu?

Svoboda je jenom jedna. Všechno ostatní jsou jen slova, teorie filozofů a politiků. Chceš žít, jak ty sám uznáš za vhodné? Tak do toho! Ale co vlastně chceš ze svého života udělat? Vybereš si jako základ existence pýchu a sobectví?

„Nestává se duch nezávislosti příliš často tyranem o to horším, že si propůjčuje oblek a tvář toho, kdo tvrdí, že obhajuje? U bran města a ve vašich příbytcích jsem vás viděl, jak se klaníte a zbožňujete svou vlastní svobodu jako otroci, kteří se pokořují před tyranem a oslavují ho, zatímco on je ničí. Ano, v lesíku u chrámu a ve stínu citadely jsem viděl ty nejsvobodnější mezi vámi, jak svoji svobodu nosí jako břemeno a pouta.“ - Khalil Gibran, Prorok

Co tě napadlo při čtení tohoto úryvku?

Skutečná svoboda, opravdová nezávislost, není politická, není to právo, které najdeš v kolébce po narození. Chceš být svobodný? Využij tedy jediný prostředek k dosažení svobody.

K zamyšlení

- ◆ Čti 1 Petr 2,15-16.
- ◆ V čem spočívá skutečná svoboda? Jsi svobodný? Proč?
- ◆ Co vše může zotročovat mladé lidi?

1 Kor 1,20

Jak spolu souvisí lidská moudrost a znalost Boha?

Rozum člověka

Pýcha, sobectví a touha po nezávislosti dovedly lidstvo k úpadku. Někteří lidé jsou ale přesvědčeni, že lidský rozum zvítězí nad všemi problémy, které zlo vyvolalo.

Ať už se jedná o jakoukoli ideologii, její cíl je vždycky stejný. Snaží se vytvořit na zemi ideální společnost, bez bolesti a utrpení, ve které bude vládnout spravedlnost. Co umožní tento ráj? Samozřejmě lidský rozum!

Za Velké francouzské revoluce zavrhl francouzští revolucionáři všechna náboženství. V chrámu Matky Boží v Paříži postavili na piedestál ženu z ulice, která měla představovat bohyni Rozumu. Lidé uctívali jenom ji. A aby tento kult ještě zviditelnili, gilotina během všech těch revolučních let nepřestala pracovat.

Lidstvo uctívá kult vlastního rozumu. Rozumové schoposti člověka mají však své hranice a lidské myšlení je velmi rozporuplné. Člověk něco dokáže, ale vzápětí je schopen to vyvrátit a potvrdit pravý opak. Kde se berou všechny protiklady, argumenty, dohady, teorie více či méně protichůdné, ve kterých se sami ztrácíme? Kdo má pravdu, kdo se mýlí? Jak máme vědět, co si vybrat?

Kde hledat odpověď na tyto otázky? Rozum, logika, informace nám nedávají uspokojivou odpověď. Čti 1 Kor 2,5.

K zamyšlení

- ♦ Čti Řím 12,1,2 v různých překladech. Co pro tebe tato slova v Písmu znamenají?

Efez 3, 10-12

Co tím Pavel myslí, když mluví o Boží mnohotvaré moudrosti? Jak může člověk k Bohu přistoupit?

Bůh spouští plán záchrany

Lidstvo se stále víc a víc dostává do slepé uličky, ze které nemůže ven. Co mezitím dělá Bůh?

Může Bůh, Stvořitel všech věcí, Bůh, díky kterému existujeme, nechat svoje vzpurné děti bez pomoci? Ne. Už dávno měl připravený plán záchrany, který nazýváme plán spasení. V čem spočívá? Centrem Božího plánu je seslání náhradníka, zástupce.

Na jedné straně jsme tady my, ty a já, hříšní a provinilí lidé, kteří si zaslouží trest - smrt. Na druhé straně však stojí Bůh, který je nevinný a věčný. A tento Bůh nás, hříšníky, miluje nade vše. Proto se postavil na naše místo, stal se člověkem jako jsme my a odpykal za nás trest, který je důsledkem porušení zákona.

Bůh vymyslel úžasný plán. Ale jak se bude realizovat?

Nejdříve zde byla nesmírná láska k lidem. A potom bylo třeba, aby se jedna osoba Boží Trojice stala člověkem a místo něj podstoupila trest. Ježíš, Boží Syn, se bez váhání nabídl. Miloval nás tak jako Otec. Ponížil se a stal se člověkem, jedním z nás. To bylo vtělení Božího Syna. Čti Fil 2,5-8.

K zamyšlení

- ♦ Pro koho je život na zemi těžší - pro člověka, který je od narození omezený, nebo pro Boha, který se vzdal možnosti jednat jako Bůh a snížil se na úroveň člověka?

Jan 21,22

Jaké důležité pozvání zde Ježíš vyslovuje?

A co ty?

V biblickém studiu jsme se tento týden zabývali člověkem, jeho problémy a přemýšleli jsme o Božím záchranném plánu. Co to však znamená pro tebe?

Existuje spousta lidí, kteří žijí a umírají, aniž by se podobnými otázkami vůbec zabývali. A co ty? Co očekáváš od studia?

- ◆ Lepší znalosti? To si můžeš koupit teologické skriptum!
- ◆ Životní moudrost? Těch je hlavně na Východě plno!
- ◆ Hledáš morálku, návod na život?

Hledej Ježíše, Spasitele, svého Zachránce a dá se ti poznat.

Plán spasení připravil Bůh pro všechny lidi, protože si přeje, aby všichni byli spaseni, i ty. Můžeš si najít výmluvu, odkládat to, myslet si, že tento plán platí pro všechny, jen ne pro tebe. Že je to jen jedna z teorií o životě. Můžeš spoléhat na své vlastní síly a snažit se, aby ses dostal ze zkázy lidstva sám.

Ale Bůh počítá i s tebou! Chce, abys i ty vstoupil do jeho plánu záchrany! Je to seriózní nabídka.

Čti Skut 2,22-24.

K zamyšlení

- ◆ Vstal Ježíš z mrtvých i pro tebe? Jak se může Boží plán vztahovat na tebe?

Uložit

V tomto úkolu jsme se zabývali problémem hříchu ve světě a v životě člověka a zjišťovali jsme, zda existuje jeho řešení.

1. Pyšné a sobecké chování je charakteristické pro svět, ve kterém žijeme.
2. Člověk chce být nezávislý. Skutečnou svobodu ale najde pouze u Boha.
3. Není v možnostech lidského rozumu vyrovnat se s hříchem.
4. Bůh nám skrze život a smrt Ježíše Krista nabízí odpověď na otázku týkající se volby dobra. Ježíš svou smrtí a vzkříšením realizoval plán spasení.

Otázky k diskuzi

1. Zpychl člověk díky technickému a vědeckému pokroku? Proč?
2. Přečti si 2 Tim 3,1-5. Zdají se ti některé výrazy přehnané? Přispíváš taky ve škole, doma nebo v práci k tomuto stavu lidstva?
3. Může být rozum pro víru užitečný? Na čem je založena tvoje víra? Jaký vztah vidíš mezi jednáním rozumným, jednáním rozumovým a jednáním z víry?
4. Co je to svoboda? Jak jí dosáhneš? Co nám o svobodě říká Ježíšův život?
5. Kdy a jak probíhala Velká francouzská revoluce?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

BUDOUCNOST ČLOVĚKA

8

Už jsme hovořili o minulosti člověka, o jeho původu, prvotním hříchu a také o tom, jak se hřích projevuje dnes. Ale jaká je budoucnost lidstva? Co nás čeká zítra?

Pokud bereme vážně současné vědecké údaje o znečištění životního prostředí, přelidnění nebo využívání atomové síly, můžeme říct, že budoucnost člověka je vysoce ohrožena. Lidský druh je na cestě k zániku.

Můžeme provolávat: Inš Alláh! Co je psáno, to je dáno! Takový už je osud! Všechno jednou začíná a jednou zase končí! Všechno je psáno ve hvězdách, v minulém životě, v kávové usazenině, v našich genech. Můžeme také projevovat (často sebevražedný) optimismus: Člověk přece najde řešení na všechny problémy.

Ale nemusíme s ničím takovým souhlasit. Nic není předem dáno. Bůh nabízí možnosti, ale záleží na naší volbě. Pokud se obrátíme na Bibli, píše se tam o tom. A píše se tam i o naději. Čti Jer 31,17. Ano, je naděje. Ale na čem je založena?

Neděle

1 Kor 15,21.22

O čem je Pavel přesvědčen stejně tak silně jako o smrti, která přišla na naši zem? Proč je jeho jistota důležitá?

Zvítězil nad smrtí

První Adam, který byl postaven do zahrady Eden, selhal ve vztahu k Bohu. Druhý Adam, Ježíš, byl také na Bohu závislý a každým okamžikem svého života naplňoval Boží zákon a vůli nebeského Otce.

Smrt, která je důsledkem narušení vztahu mezi Stvořitelem a jeho stvořením, už pro Ježíše nemá důvod existovat. Ježíš sice zemřel, ale místo nás a pro nás. Potom už ho smrt nemohla zadržet, neměla nad ním žádnou moc.

Několik závažných faktů:

- ◆ žena, která přišla třetí den k hrobu, ho našla prázdný,
- ◆ Ježíš se zjevil učedníkům,
- ◆ Ježíš dovolil, aby se ho dotýkali, jedl před nimi,
- ◆ ukázal se před 500 očitých svědků,
- ◆ učedníci, nejdříve vyděšení, jsou později ochotni položit život za jistotu, že Ježíš žije,
- ◆ existence křesťanství dodnes.

Bůh, kterého hledáš a který zemřel na kříži před dvěma tisíci lety, je živý i dnes. Zemřel za nás. Zvítězil nad smrtí.

K zamyšlení

- ◆ **Věříš v Kristovo vzkříšení? Je důležité věřit, že Ježíš vstal z mrtvých? Mění to něco ve tvém životě, když víš, že Ježíš žije?**

Řím 6,5

Jaký je vztah mezi smrtí a vzkříšením Ježíše a nás, věřících?

Život pro tebe

Naše hříchy zabily Ježíše. Pokud se však vírou sjednotíme v jeho smrti, hřích pro nás přestane existovat. Ve spojení s Ježíšem, který překonal smrt, už od Boha nejsme odloučeni. Bůh s námi obnovuje vztah a dává nám věčný život. Čti 1 Kor 15,35-37.

Ale pozor! V dnešní době existuje jeden názor na vzkříšení, který nemá nic společného s tím, co říká Bible. Tato teorie totiž tvrdí, že prodloužení našeho života probíhá na úrovni buněk. Rozkládající se tělo produkuje plyny, buňky a bakterie, které představují život. V této podobě pokračuje náš život i po smrti. Ale o takovém přežití Bible nehovoří. Vůbec se totiž nezmiňuje o přežití. Mluví o vzkříšení a znovuzrození. A toto nové zrození se týká celého člověka, osoby jako celku, nejen nějakého shluku buněk. Čti 1 Kor 15,42-43.

K zamyšlení

- ♦ Jaký je rozdíl mezi vírou ve vzkříšení nehmotných „duší“ a vzkříšením těla?
- ♦ Vidiš ve vzkříšení poselství naděje? Co tě přitahuje na budoucím životě?

Úterý

Zjevení 21,4

Jak je nový život popsany v těchto verších? Co tě na popisu nové země překvapuje nejvíc?

Satan poražen díky své strategii!

Už jsem hovořil o reinkarnaci, víře v převtělování, která je dnes velmi populární. Duše se několikrát převtělí (až 36krát) a tím se postupně zdokonaluje. Ale reinkarnace probíhá vždy zpět do tohoto světa, kde existuje smrt, utrpení, bída a zlo.

Vzkříšení však znamená nové zrození a úplné vymýcení zla. Také satan bude zničen. Ale nebude se vše jednou opakovat? Nevznikne v myšlenkách člověka nebo anděla znovu touha po zlu?

Tyto dvě situace by se však lišily. Na počátku satan vnesl pochybnosti - o Božím charakteru, lásce, spravedlnosti. Jak se to prokáže?

Spasení budou po celou věčnost živými svědky vítězného zápasu o záchranu padlého lidstva. Budou pro celý vesmír důkazem Boží lásky.

K zamyšlení

- ♦ Čti Zjev 12,7-12.
- ♦ Odkdy satan ví, že je přemožen? Co je pro tebe v tomto biblickém textu nejdůležitější? Co tě nejvíc povzbudilo?

Iz 65,17

Které přídavné jméno je v těchto verších při popisu budoucího světa uvedeno dvakrát? Co to pro tebe znamená?

Nedělat nové ze starého!

Když mluvíme životě po životě, vždy vyvstává otázka, kde tento život bude probíhat. Někteří mluví o předpekli, jiní o nirváně a dalších nadpozemských místech.

Kde se bude odehrávat život těch, kteří budou vzkříšení? Bůh nám říká, že stvoří nové nebe a novou zemi. Toto stvoření je popsáno na několika místech:

- ◆ Iz 65,24-25 - vztah mezi Bohem a člověkem, pokoj, soulad, nenásilí,
- ◆ Zjev 21,4 - nebude bolest a smrt,
- ◆ 2 Petr 3,13 - bude tam spravedlnost.
- ◆ Pokus se najít další charakteristiky tohoto nového světa:

K zamyšlení

- ◆ Můžeš být skutečně šťastný, pokud máš tuto naději do budoucna?

Čtvrtek

Iz 43,18.19

Jak popisuje Izajáš změnu, která nastane při stvoření nového světa?

Kdy?

Vzkříšení, tedy začátek věčného života, vždy vztahujeme k příchodu Ježíše Krista. Mrtví budou vzkříšeni při skončení dějin tohoto světa, při Kristově příchodu.

Přesto se věčný život nevztahuje jen k budoucnosti. Mezi „ještě ne“ a „už“ je určité napětí. Život věčný začíná už teď, v okamžiku, kdy se znovuzrodíš. Tvoje znovuzrození je zrození do věčného života. Už nyní můžeš vychutnat příchut' věčnosti, samozřejmě ještě ne v její plnosti, ale přece... Tvůj postoj, chování, tvoje slova a skutky jsou totiž projevem dědice tohoto života a občana Božího království. Můžeš to prožívat už teď.

Už teď víš, kam tě Bůh vede, kudy vede jeho cesta pouští. Takové jistoty bez Boha nenajdeme, anebo jsou jen dočasné.

Můžeš však namítnout: Jsem příliš unavený, jako v písečné bouři, nevidím na poušti cestu!

Nebo můžeš namítnout: Můj život není poušť, ale nádherná zahrada s tisíci květinami! Nepotřebuji nic lepšího!

V obou případech se budeš mýlit. Žádná poušť není tak vyprahlá, aby do ní Bůh nemohl zakreslit cestu, a žádná zahrada nemůže být trvale krásná bez Boha!

Věčný život si volíš už teď! A taky nyní ho dostáváš, i když vzkříšení se uskuteční až na konci času. Čti Jan 11,25.

K zamyšlení

- ◆ Čím se od sebe liší tyto výroky?
 - Budu vzkříšen k životu.
 - Já jsem vzkříšení a život.
- ◆ Proč může Ježíš říct: Já jsem vzkříšení a život?
- ◆ Ještě se bojíš rozhodnutí stát se Ježíšovým učedníkem?

Řím 6,22

Čeho podle Pavla dosáhne v životě Ježíšův služebník? Co to podle tebe znamená?

Čeká tě slavná budoucnost

Jaká je tvoje budoucnost, když se často mluví o holokaustu, genocidě, znečištění životního prostředí a rostoucím zalidnění? Půjdeš za představiteli tohoto světa, za kněžími, vojenskými vůdci, politiky, průmyslovými magnáty jako malý princ, když přišel za Saint Exupéryem s otázkou: „Nakreslíš mi beránka?“ Půjdeš za nimi s otázkou: „Nakreslíte mi budoucnost?“ Jestli to uděláš, nebudeš potom překvapený, když dostaneš stejnou odpověď jako malý princ. Ukáží ti velikou krabici a řeknou ti: „Budoucnost je uvnitř!“ Pokud se však obrátíš na Ježíše, dá ti naději a věčný život. Smrt už nad tebou nemá moc.

Budeš zítra nezaměstnaný? Budeš nemocný? Oženíš se, vdáš se? Budeš mít děti? Jsi dívka nebo chlapec? Velký nebo malý? Tmavovlasý nebo blond? To nevím. Ale jedno vím jistě. Čeká tě věčný život. Dnes jsi začal nebo můžeš začít nový život, který nikdy neskončí.

Neposlouchej ty, kteří pohřbívají život, ničí naději a radost. Nevěř těm, kteří mají krátkozraké srdce, těm, kteří nevidí dál než do své smrti. Nevěř anarchistům, odborářům, kapitalistům, komunistům, nihilistům, humanistům, ateistům. Usilují o tvou smrt, o smrt Boha! Nech je být. Budoucnost, kterou ti Bůh nabízí, je jiná! Nenech si ujít svoji příležitost. Uchop ji celým srdcem! Já tě neznám, ale jestli tě jednou v životě potkám, poznám tě. Uvidím přece tvou radost!

K zamyšlení

- ♦ Jak vidíš budoucnost? Bude v tom hrát roli tvoje důvěra k Bohu?
- ♦ Co uděláš proto, abys mohl už dnes vírou uchopit věčný život?

Uložit

Každému z nás nabízí Bůh věčný život.

1. Ježíšovo vítězství nad smrtí je zárukou této jistoty. Sice to vypadá jako rozpor, ale svou smrtí přemohl smrt.
2. Až budeme vzkříšeni, nikdy už neupadneme do hříchu, ne proto, že bychom byli omezeni, ale protože už nebudeme chtít!
3. Brzy bude všechno nové. A přece tvůj život začíná už zde a nyní záleží na tom, co si v životě zvolíš.
4. Různí teologové s naukami typu „Bůh je mrtvý“ nestojí vůbec za to, abys je poslouchal. Jedině Bůh ti může slíbit budoucnost hodnou jeho zachráněného dítěte.

Otázky k diskuzi

1. Proč je tolik důležité věřit ve vzkříšení Ježíše? Co by se na tvé víře změnilo, kdyby za tebe Ježíš sice zemřel, ale nebyl by vzkříšen?
2. Co máš udělat nejdřív, když se chceš vydat cestou věčného života?
3. Ježíš na kříži prokázal, že Luciferova obvinění jsou lživá. Na kříži bylo odloučení, které Lucifer zavinil, vymazáno. Jak? Proč?

Můžete o tom ve skupince diskutovat. Možná byste mohli srovnat:

- Co se dělo se satanem během života a smrti Ježíše Krista? Mat 4,1-11
- Co se s ním bude dít na konci času? Zjev 20. kap.

4. přečti si básničku jedenáctileté Kristýnky:

Říkali mi: vzduch je znečištěný,
už si nebudu moct venku hrát.

Říkali mi: slunce je tak horké,
že se rozpadne na kousíčky,
už na sebe neuvidíme.

Říkali mi: voda je znečištěná,
už nebudeme moct o prázdninách
spolu chytat ryby.

Říkali mi: život pak už nebude!
Proč by měl přijít takový den?

Jak na tebe básnička působí? Jak vysvětlit, že už jedenáctiletá dívenka položila tyto otázky? Jak bys mluvil s takovým děvčátkem?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

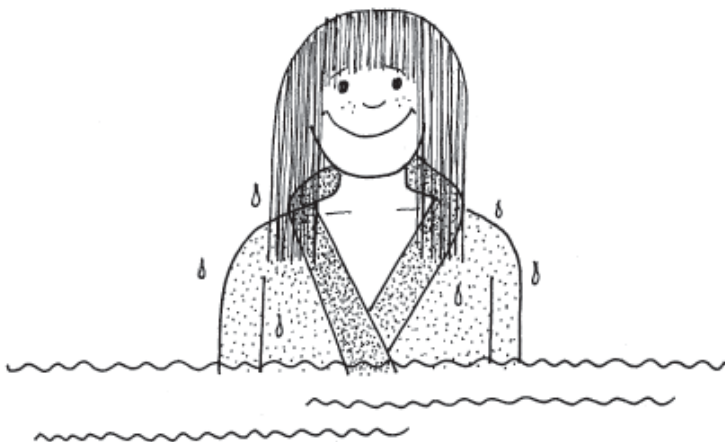

Moje rozhodnutí:

KŘEST

*„Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen,
kdo však neuvěří, bude odsouzen.“*

Mar 16,16

9

Mnoho našich kamarádů neví, jak probíhá křest, ani jaký má smysl. Spíše je známý křest malých dětí a říká se, že díky křtu „není dítě pohan“.

Křest dospělých mnoho lidí nezná. A jaký má vlastně smysl? Křest nám byl dán jako symbol očistění, viditelné a hmatatelné znamení toho, co se děje mezi Kristem a námi.

Před prvním příchodem Krista vyzval Jan Křtitel lidi, aby se připravili, vyznali, v čem se vzdálili od Boha, na co nestačí, aby křtem projevili pokání a důvěru, že jim Bůh dá sílu žít jinak.

My žijeme už před druhým Kristovým příchodem. Co řeknou nám pasáže z evangelia podle Marka, z Izajášova proroctví a z knihy Skutky apoštolů, které popisují křest?

Neděle

Luk 3,3

Co dělal Jan Křtitel?

Jan Křtitel

Uvažování o křtu nemůžeme snad ani začít jinak než zprávou o muži, jehož jméno vyjadřuje, že křtil. Několik let předtím, než Ježíš začal veřejně sloužit, se mezi lidmi objevil zvláštní člověk přicházející z Judské pouště. Už jeho oblečení vzbuzovalo naději, protože nosil (stejně jako kdysi Eliáš) plášť z velbloudí srsti a kožený opasek. Neřekl snad svého času prorok Malachiáš, že se Eliáš vrátí dříve, než přijde veliký a hrozný Hospodinův den? Tento kazatel přinášel také neobvyklé poselství. Hlasitě kázal, že Boží království je blízko a proroctví se naplňují. Jan vystoupil v klíčovém dějinném okamžiku. Skutečnost začínala nahrazovat prorockou naději. Dříve než si to kdo uvědomil, Mesiáš přišel mezi svůj lid.

Vláda Mesiáše měla vypadat jinak než ostatní vlády. Ten, kdo chtěl pod touto vládou žít, se musel změnit. Proto Jan, který kázal a křtil v Jordánu, vyžadoval, aby se každý na příchod Mesiáše připravil. Možná bychom mohli shrnout jeho výzvu takto: „Projev své pokání. Začni žít podle zásad nového království. A pokud tak nežiješ, pros Pána o odpuštění a nechej se pokřtít na znamení, že jsi přijal odpuštění, které ti Bůh nabízí. Začni žít novým životem!“

K zamyšlení

- ♦ Co asi prožil velký prorok Jan Křtitel, že uměl říct o Kristu: „On musí růst, já však se menšit.“

Mar 1,9

Kdo z Janovy rodiny přichází požádat o křest? Proč?

Služebník

Čti Mar 1,9-11.

Jan Křtitel žádá lidi, aby vyznali své hříchy a nechali se pokřtít. Tento text nám říká, že i Mesiáš si přál být pokřtěn. Zvláštní situace, která nám odhaluje hluboký význam křtu.

Čti Mar 1,11 a srovnej s Žalmem 2,7 a Iz 42,1.

Evangelista odkazuje na Žalm 2 a na texty z prorocství Izajáše. Ty jsou pro nás obzvlášť důležité. Jedná se o sérii zpěvů, které se vztahují na Hospodinova služebníka. (Iz 42,1-7; 49,1-4; 50,4-11; 52,13 - 53,12.)

Všechny verše kladou důraz na velmi úzký vztah, který spojuje služebníka s Bohem. Všiml sis, že utrpení služebníka je verš za veršem intenzivnější a hlubší? Co se děje u Izajáše 53,5? Služebník umírá za ostatní.

K zamyšlení

- ♦ Jaké pravomoci a postavení má mesiáš?
- ♦ Jaké pravomoci a postavení má služebník?

Úterý

Iz 53,6

Jak bys řekl tento verš vlastními slovy? Srovnej text s jinými překlady.

Odpuštění

Čti Jan 1,29-51.

Jan vyžaduje křest na znamení pokání. Každý člověk má své nedostatky, které v něm nemohou zůstat. Do Božího království totiž nemůže přijít takový, jaký je. Jan nazývá tyto nedostatky hříchem (Mar 1,4.5). Proč je hřích překážkou? Protože se jedná o přímou srážku s Bohem. Vztah s ním je od základů narušen.

Člověk je za toto narušení vztahu odpovědný. Existuje jen jedno řešení, jak se mohou obě strany zase sblížit. Viník přizná svoji vinu a druhá strana bude ochotná a připravená odpustit. Jinak řečeno, musí dojít ke smíření.

Člověk a Bůh se musí smířit, než spolu budou žít v jedné zemi. Člověk musí říct: „Lituji.“ A Bůh řekne: „Odpouštím ti.“

Není to zázrak? Bůh z nás chce udělat občany svého království! Dokonce ani nečeká na naši žádost, přebírá iniciativu a říká: „Odpouštím ti.“ Chce se s námi smířit ještě předtím, než my o to požádáme. Naše reakce tedy může být jen upřímné vyznání a poděkování: „Lituji toho, co jsem udělal. A jsem šťastný, že ty jsi mi už odpustil.“

Právě to říkají texty v evangeliu podle Marka.

K zamyšlení

- ♦ Myslíš, že bychom v naší církvi měli projevovat více radosti a vděčnosti Bohu, který nám odpouští a dává znovu přístup ke všemu, co jsme ztratili? Jak to děláš ty osobně?

Iz 53,5

Toto je jeden z nejkrásnějších textů Písma. Co je podle tebe v tomto verši nejdůležitější?

Služebníková smrt

Čti Mar 1, 11.

V textu u Izajáše čteme o služebníkovi, který zemře za nepravosti jiných. Marek nám říká, že Bůh má v Ježíši zalíbení. A právě na tomto místě nám evangelium představuje Ježíše jako Hospodinova služebníka. On na sebe vzal naše viny a smiřuje nás s Bohem. Apoštol Pavel říká, že Bůh činí spravedlivými všechny, kteří věří v Ježíše.

Čti Řím 3, 25.

Když Ježíš žádá Jana, aby ho pokřtil, nevyznává svá vlastní přestoupení, ale naše. Křtem Ježíše Krista Bůh ukazuje, že nám chce odpustit. Díky Ježíši máme zaručeno místo v Božím království.

Ježíšův křest v Jordánu je tedy Božím znamením, kterým nám říká: Vkládám tvé viny a hříchy na svého služebníka. On zaplatí za to, co jsi udělal. Ponese trest místo tebe. Jeho smrt pro tebe znamená vstup do nového života.

Křest a ukřižování Ježíše spolu úzce souvisí. Tyto dvě věci nelze od sebe oddělit. Ježíšův křest odkazuje na jeho smrt. Křest ukazuje, co pro tebe Ježíš udělal na kříži. Ježíš na kříži na sebe bere naše provinění. Umírá a je položen do hrobu. Spolu s ním jsou pohřbeny a navždy zapomenuty i naše viny. A když o velikonoční neděli Kristus vyjde z hrobu, znamená to, že jsme i my vzkříšeni spolu s ním k novému životu. Naše hříchy jsou odpuštěny.

K zamyšlení

- ♦ Jak přijímáš skutečnost, že Kristus byl považován za zločince, aby nás zákon neodsoudil?

Čtvrtek

Skut 1,5

Jaký je rozdíl mezi křtem Jana Křtitele a pozdějším křtem v křesťanské církvi?

Duch svatý

Čti Mar 1,8 a Jan 14,25.26.

Křest vodou souvisí s našimi hříchy. Ale jak vysvětlíme křest v Duchu svatém nebo Duchem svatým?

U Jana ve 14. kapitole utěšuje Ježíš své učedníky a slibuje jim seslání Přímluvce, Utěšitele, který jim objasní a připomene jeho slova. Verš Skut 1,5 potvrzuje, že Ježíš splnil tento slib vylitím Ducha svatého o letnicích.

Jak působí Duch svatý? Pokračuje v díle, které Ježíš započal, aby se stalo skutečností v životě každého člověka.

Duch svatý ti dává jistotu, že tě Bůh přijímá. Láme tvoji nedůvěru a ukazuje na Ježíše Krista jako na prostředníka mezi tebou a Bohem. Duch se tedy stará o tvou proměnu od okamžiku, kdy se smíříš s Bohem a už nechceš žít jako dřív. Mění tě k podobě občana nového království.

Tento proces začíná obrácením a pokračuje stále dál. To je důležité si uvědomit už od počátku života s Bohem.

K zamyšlení

♦ Jak může Duch svatý obnovit člověka? Čekáš na znovuzrození shůry?

Jan 3,5

Co je podle Ježíšových slov adresovaných Nikodémoi spojeno se křtem?

Z vody a z Ducha

Přečti si znovu příběh o Kristově křtu. Bůh po křtu promlouvá k lidem a představuje jim svého Syna. Lidé dostávají viditelné znamení, že na realizaci jejich záchrany bude spolupracovat Otec, jeho milý Syn a svatý Duch (symbolizovaný holubicí).

Člověk odloučený od Boha se k němu může vrátit. Angažuje se na tom Otec, Syn i Duch. Duch, který působí podobně jako těžko postižitelný vítr, působí na lidské srdce. Je to nenásilné působení, vliv, který působí na člověka, když čte Bibli, přemýšlí o Kristu nebo slyší kázání. Když potom Duch výrazněji zapůsobí, člověk je šťastný, že se může Kristu odevzdat.

Řeklo by se, že je to náhlé obrácení, ale je to výsledek trpělivého působení Božího Ducha. - Vítr je neviditelný, ale je možno vidět výsledky jeho činnosti. I působení Ducha na nitro člověka se projeví v jeho činech.

Čti Skut 2,38.

Petr vyzval o letnicích posluchače v Jeruzalémě, aby vytvořili podmínky, aby Duch svatý mohl vstoupit do jejich života: „Obrátte se a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů!“ Všichni Boží poslové tedy nesou poselství, jaké přinesl i sám Kristus:

- ♦ o pokání a znovuzrození,
- ♦ o křtu vodou a Duchem,
- ♦ o příchodu Božího království a přípravě na ně.

K zamyšlení

- ♦ Myslíš, že je reálné zabývat se všemi těmito věcmi „shůry“ jen tak částečně?

Uložit

V této lekci jsme pomocí textů z knih Izajáše, Marka, Lukáše a Skutků pochopili základní význam křtu.

1. Opuštění a smíření jsou nezbytné pro obnovení narušeného vztahu mezi Bohem a člověkem.
2. Ježíš Nazaretský, služebník seslaný Bohem, nám dal příklad svým vlastním křtem.
3. Při křtu se člověk ztotožňuje se smrtí a vzkříšením Ježíše Krista.
4. Duch svatý ujišťuje člověka o odpuštění jeho hříchů a smíření s Bohem.

Otázky k diskuzi

1. Představte si lidi, kteří přicházeli k Janu Křtiteli. Co asi prožívali při kázání? S jakými myšlenkami asi vstupovali do Jordánu?
2. Proč je hřích považován za urážku Boha? Hřešit také znamená obrátit se k Bohu zády. Co tím rozumíte?
3. Pokuste se popsat, jak může Duch svatý obnovit člověka.
4. Do Božího království můžeme vejít jen díky Ježíši. Najděte některé texty v knize Skutků, které to vysvětlují. Začněte 4. kapitolou.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

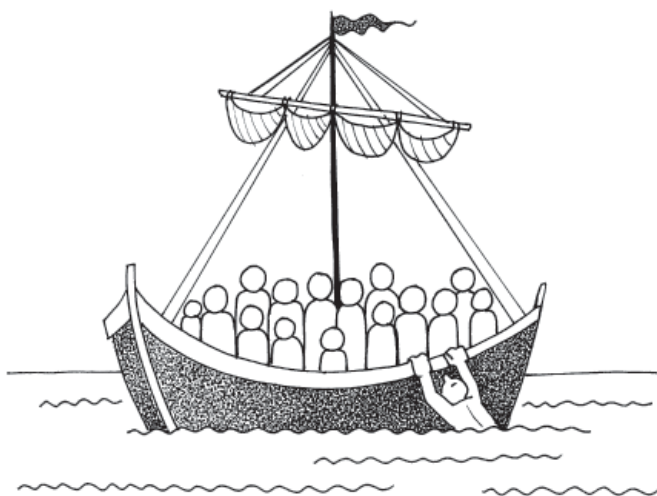

Moje rozhodnutí:

CÍRKEV A TĚLO

„A usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest.“

Ef 4,3-5

Nechat se pokřtít také znamená připojit se ke společenství, které založil Kristus. V Novém zákoně se takovému společenství říká církev.

Pokud jsi součástí tohoto společenství, uvědom si, že všichni jeho členové do něj přišli s Ježíšem stejnou cestou jako ty.

A díky Ježíši se z nich stali jiní lidé, kteří chtějí začít žít novým životem.

Neděle

Římanům 6,3-9

K čemu je křest přirovnáván? Proč dává pisatel takové přirovnání?

Křest a smrt

Křest ponořením je odkazem na smrt Ježíše Krista. Už tehdy, když Ježíš umíral na kříži, jsme byli do jeho smrti zahrnuti. V Ježíši jsme prošli smrtí, máme účast na jeho vzkříšení a vycházíme z hrobu jako noví občané jeho království. Kdo se vynořil z vody, zanechal za sebou starého člověka a jako nový člověk je vzkříšen spolu s Kristem.

Je ale voda schopná provést takovou proměnu? Ne. Voda je pouze vnějším znamením, symbolizujícím očištění. Křtem vyznáváme, že víme o svém stavu, že se obracíme na Spasitele s prosbou o očištění a proměnu života. Pro naši víru se Bůh k nám přiznává, křísí nás z hříchů a nás naplní radost Božího ducha. Jsme smířeni a získáváme sílu žít jinak orientovaným životem.

K zamyšlení

♦ Co má při křtu zemřít?

Kol 2,14

Co přibil Ježíš na kříž?

Dvojí dveře

Dveře minulosti

Čti Kol 2,12-15.

Pavel říká, že křtem jsme pohřbeni. Ale co se stane s našimi hříchy? Jsou opravdu odpuštěny a vymazány? Odpověď najdeme ve 14. verši: Kristus zničil dlužní úpis. Už se na nás nevztahuje žádný trest, protože tento spis byl přibit na kříž spolu s Kristem. Dluh byl smazán a člověk může odejít svobodný.

Dveře budoucnosti

Čti Řím 6,11-13.

Opuštění hříchů ti ale nedává právo dělat, co se ti právě zlíbí, pod záminkou milosti a odpuštění. Smíření s Bohem neuzavírá pouze dveře do minulosti, ale otevírá i dveře do budoucnosti.

Znovuzrození a obrácení vyjadřuje člověk křtem. Díky odpuštění se starý člověk mění v nového a je schopen žít podle Boží vůle. Odpuštění musí vést k jinému životu. K životu pro Boha a k službě druhým. A tomu se říká obrácení.

Čti Tit 3,4-7.

K zamyšlení

Které dveře otevíráš častěji - do minulosti nebo do budoucnosti?

Úterý

Ef 2,4-6

Čím jsme podle Pavla probuzeni k životu?

Jednota těla

Čti 1 Kor 12,12.13.

Před vylitím Ducha svatého o letnicích byli Ježíšovi učedníci shromáždění v horní místnosti a všichni se svorně a vytrvale modlili (Skut 1,14).

Bylo to společenství různých lidí.

Připomeň si je - přiřaď ke každé charakteristice jméno příslušého učedníka:

♦ rybář	Šimon
♦ celník	Petr
♦ revolucionář	Matouš
♦ ctižádostiví bratři	Tomáš
♦ pochybovač.	Jan
	Jakub

V textu se říká, že tyto odlišné lidi spojily společné modlitby.

Jednota, kterou vytvořili, nebyla výsledkem předem dohodnutých stanov, jak tomu bývá v různých klubech nebo sdruženích, ani nebyla postavena na přátelství, které jeden k druhému cítili. To, co je shromáždilo a spojilo, byly zkušenosti s Kristem a společné přesvědčení. Jejich pojítkem byla jedna osoba - Ježíš Kristus. O letnicích se k této malé skupince přidalo tři tisíce lidí. Byli to lidé rozdílného původu, odlišných kultur a různého vzdělání. Víra v Ježíše je přesto sjednotila. V tom je moc a velikost církevního společenství - Kristova těla! Ježíš sjednocuje všechny lidi. U něj neexistují žádné společenské vrstvy ani rasismus. V něm jsme přijímáni jako bratři a sestry do jedné rodiny - židé i pohané, muži i ženy, otroci i svobodní. Kdo by nechtěl do takové rodiny patřit?

K zamyšlení

- ♦ Vnímáš ve sboru nějaké společenské rozdíly? Dají se překonat? Jak? Čím přispěješ k jednotě církve ty?

Mat 28,19

Jaká slovesa Ježíš používá, když vyzývá učedníky, aby misijně pracovali? Všimni si pořadí sloves. Děláme to podle Ježíšovy výzvy?

Křtím tě...

Ježíš posílá své apoštoly do světa, aby získávali další učedníky, vyučovali je a křtili. Učedníci mají jít ve šlépějích svého Mistra a žít v souladu s tím, co kázal. Ježíš vydal příkaz, aby lidé byli křtěni ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého.

Křest je osobním rozhodnutím věřícího člověka. Necháváš se křtít, protože pevně věříš, že tě Bůh spojil se smrtí a vzkříšením Ježíše Krista. Ale nezapomeň, že jsi to ty, kdo se nechává křtít. Jsi to ty, kdo bude ponořen. Je jasné, že víra, která tě vede ke křtu, je jen odpovědí na to, co pro tebe Bůh udělal. S Bohem nejsi smířen díky své víře, ale díky tomu, že to chce Bůh.

Křest je symbolem toho, co Bůh udělal ještě předtím, než ses narodil. Tvoje víra je reakcí na to, co Bůh učinil v Ježíši Kristu. Čti Marek 16,16. Když se v tobě narodí opravdová víra, toužíš po křtu z celého srdce.

10

K zamyšlení

- ♦ Co je podle tebe nebo podle tvých přátel důvodem, že mladý člověk chodí do sboru, ale nevidí důvod, proč by se měl dát pokřtít.

Čtvrtek

Řím 10,9

Co musí člověk udělat, aby mohl být pokřtěn?

Vyznat Ježíše jako Spasitele

Čti Fil 2,9-11.

Na základě vyznání víry se necháváš křtít ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Proto během křtu stvrzuješ svoji víru kladnou odpovědí na několik otázek. Středem tohoto vyznání je Ježíš Kristus.

Křesťané vždy vyjadřovali obsah své víry v krédu (crédo = věřím). Je to stručný soubor pravd obsažených v Písmu, které Kristův následovník přijímá do vlastního života a které vírou naplňuje.

Vyznání víry u křtu je pomocí, ne překážkou.

K zamyšlení

♦ Co je těžší, vyznat Krista soukromě nebo veřejně?

Skut 8,34-38

Co bylo důsledkem vyznání víry etiopského dvořana?

„Zde je voda...”

„Co brání, abych byl pokřtěn?“ zeptal se etiopský dvořan Filipa. „Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil.“

Co dosud udělal Pán Bůh pro dvořana?

- V Kristu na kříži zajistil spasení.
- Dal dvořanovi možnosti kontaktu s Izraelem.
- Poslal anděla, který vedl Filipa k setkání s dvořanem.
- Byla zde i příležitost k rozhodnutí a vyznání - voda u cesty.

Co dosud udělal Filip?

- Ihned poslechl andělovu výzvu.
- Věrně vyložil Písmo a vyvýšil Ježíše - Beránka.

Co dosud udělal dvořan?

- Využil možnost navštívit Jeruzalém.
- Četl svitek Izajášova proroctví.
- Vzal Filipa do vozu a ptal se.
- Uvěřil v Ježíše a vyjádřil to.

Je zde i voda, co tedy brání?

Jen jedoucí vůz.

„Dal zastavit vůz...”

Co dělal potom Duch Páně, Filip a dvořan?

K zamyšlení

- ♦ V čem se podobá tvoje cesta dvořanově cestě z Jeruzaléma?
- ♦ Jaké to má důsledky, když člověk „zastaví svůj vůz“?

Uložit

1. Ve své oběti Kristus s lidmi uzavírá novou smlouvu. Je vyjádřena ve večeři Páně symboly jeho těla a krve. Ve křtu uzavíráme s Kristem osobní smlouvu jako jednotlivci.
2. Znovuzrození a obrácení se projevuje křtem.
3. Křtem jsme začleněni do církve, do Kristova těla.
4. Křest je počátkem nového života s Kristem. Předchozí život zůstává ve vodním hrobě.

Otázky k diskuzi

1. Je křest symbol? Vysvětlete svůj názor.
2. Nastává nový život pouze po křtu, nebo se projevuje už před ním? Upřesni svoji odpověď.
3. Co nesmí chybět v krajně různorodém společenství, pokud chce úspěšně pracovat? Jakou roli může hrát v církvi mládež?
4. Proč je křest veřejným obřadem?
5. Co tě odrazuje od rozhodnutí pro svatý křest?
6. Co tě povzbuzuje v rozhodnutí dát se pokřtít?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

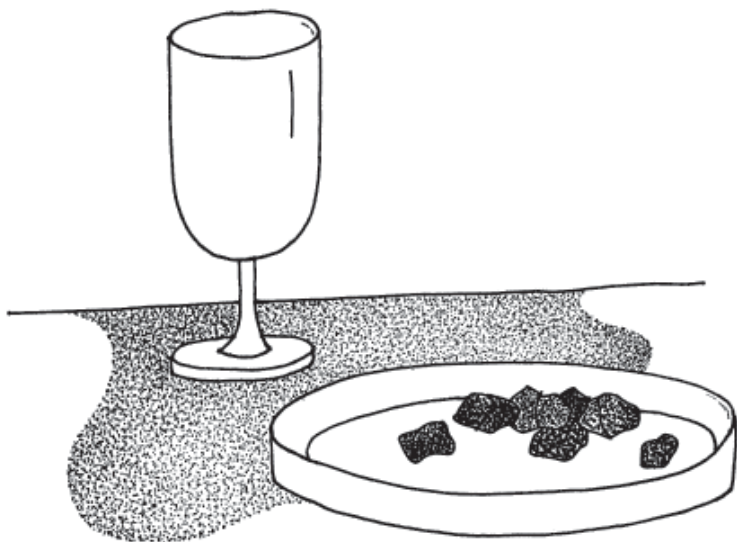

Moje rozhodnutí:

VELIKONOCE A VEČEŘE PÁNĚ

*„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal:
Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky,
lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává,
to číňte na mou památku.“*

1 Kor 11,23-24

V církvi se pravidelně koná zvláštní obřad - Večeře Páně. V modlitebně je stůl potažený bílým ubrusem, diakoni připravili kalich nebo kalíšky a nekvašený chléb. Ve většině sborů bývá sled obřadu stejný: nejdříve kratší kázání, čtení z evangelia Jana 13,1-20 a mytí nohou. Poté se čte pasáž z 1 Kor 11,23-26 a následuje společná večeře - přijímání chleba a vína (hroznové šťávy). Odkud se vzal tento obřad? Jaký má smysl? Je nutné slavit ho ještě na prahu 21. století?

Neděle

Lukáš 22,7.8

Se kterým židovským svátkem je spojováno ustanovení Večeře Páně? Proč si Ježíš vybral právě tuto příležitost?

Ježíš slaví osvobození

Během posledního týdne svého života odchází Ježíš Nazaretský se svými učedníky do Jeruzaléma slavit velikonoční svátky. Tisíce poutníků přišly do hlavního města, aby si připomněly velkolepou událost židovských dějin. Vyjití jejich předků z Egypta znamenalo začátek samostatné existence izraelského národa. Předtím byli totiž pouze otroky, pracovními nástroji bez vlastní identity a smyslu života.

Čti 2 Moj 3,7-10.

Bůh nebes a země, Bůh izraelských patriarchů - Abrahama, Izáka, Jákoba a Josefa - viděl nesnesitelné utrpení Izraelců a rozhodl se jejich soužení ukončit. Zjevil se Mojžíšovi - ne v majestátném stromu, ale v keři. Tím chtěl projevit soucit s jejich těžkým životem. Poslal jim muže, jejich krajana, který s Boží pomocí dokázal vysvobodit utrápený lid z faraonova otroctví. Přejít Rudého moře znamenal vyjití z Egypta jako překročení hranice, odkud už není návratu.

Tato působivá událost měla vliv na počátky izraelského národa. Ježíš, jeho učedníci a Židé v Jeruzalémě - všichni slavili izraelské Velikonoce.

K zamyšlení

- ♦ Proč je důležité připomínat si události, kdy Bůh jednoznačně zasáhl do tvého života?

Mat 26,19.20

Jak Židé slavili (a slaví dodnes) Velikonoce? Co je hlavní součástí svátečního jídla? Znáš jeho symbolický význam?

Velikonoce a krev

Ježíš a jeho učedníci byli shromážděni v místnosti, která byla k tomu účelu určena. Po celém městě, na předměstích a v okolních vesnicích se rodiny a přátelé scházeli, aby společně oslavili výročí nezávislosti svého národa. Přesto se ale nejednalo o národní svátek politického charakteru. Naopak. Celkový rámec, prostředí, slova, gesta, atmosféra - vše dýchalo posvátností a náboženstvím.

Čti 2 Moj 12,1-28.

Svátek Velikonoc (hebr. Pessah = překročení) ustanovil Bůh a nazval ho svátkem vyjití. Otcové rodin měli vyprávět svým potomkům o všem, co se stalo během noci, kdy byl lid propuštěn. Vyprávěli svým dětem o tom, jak anděl smrti procházel kolem všech domů, ale jeho návštěva neměla všude stejný výsledek. Prvorození Egyptané zemřeli, Hebrejci však zůstali naživu, protože měli na veřejích svých dveří krev z obětního beránka. Zlo, které utiskovatelé způsobili, se obrátilo proti nim. Velikonoce připomínají událost, která byla pro jedny tragédií, pro druhé vysvobozením. Propuštění na svobodu je vždy vykoupeno trápením, bolestí a krví. Té noci se zrození izraelského národa stalo skutečností. Lidé byli naplněni úctou a vděčností vůči Bohu, který zasáhl a vysvobodil je. Židé však během Velké noci nebyli pouhými diváky, ale aktivně se účastnili poslední události této bolestné kapitoly svých dějin. To vysvětluje vážnou atmosféru velikonočního hodu.

K zamyšlení

- ♦ Rámy dveří natřené nebo nenatřené krví nevinného beránka představovaly představovaly pro každou izraelskou rodinu život nebo smrt! Šlo o poslušnost. A o co ještě?

Úterý

2 Moj 13,8.9

Jaký úkol měl o Velikonocích každý otec vůči svým dětem?

Velikonoce a nový život

Všichni, kteří slaví Velikonoce, mají smíšené pocity. Na jedné straně cítí smutek a bolest z toho, co se stalo, ale na druhé straně mají radost z nového života, který začíná. Izraelský lid prožil této krvavé Velké noci utrpení a úzkost. Vydal se k Rudému moři, pronásledován a ohrožován egyptským vojskem. Překonal vody, aby nakonec uviděl úsvit nového života. Tento zážitek můžeme přirovnat k narození dítěte. Mojžíš měl přece říct faraonovi v Božím jménu: „Izrael je můj syn, můj prvorozený syn.“ (2 Moj 4,22).

Čti 1 Kor 10,1-4.

Apoštol Pavel označuje přechod Rudého moře jako křest izraelského lidu. Podobně i Petr vidí předobraz křtu ve vodě, která při potopě nadnášela archu s Noe a jeho potomky (1 Petr 3,20b.21).

Svátek Velikonoc je plný symboliky. Na jedné straně představuje uzavřené dveře, minulost - otroctví, bídu, smrt, nepřátelství, temnotu bez života, ale na druhé straně je znamením otevřených dveří do budoucnosti - ke svobodě, štěstí, novému a skutečnému životu a společenství s Bohem.

Po tom, co jsi už četl na téma křest, jistě rozumíš, že svátek Velikonoc plně dokresluje křest ponořením. Ze starého člověka žijícího bez Boha (jako tomu bylo v Egyptě) se stává člověk nový, který si přeje růst v plné svobodě, již získal od svého Stvořitele a Vykupitele.

K zamyšlení

- ♦ Zeptej se některého staršího člověka, jakou měl radost, když byla jeho země osvobozena na konci druhé světové války.

Luk 22,19.20

Co míní Ježíš výrokem: Moje krev se za vás prolévá?

Ježíš ustanovuje Večeři Páně

Čti Luk 22,7-18.

Není pochyb o tom, co se tehdy večer stalo. Ježíš a jeho učedníci skutečně slavili Velikonoce a přidali se k dalším poutníkům, aby si společně připomněli tento židovský zvyk. Beránek byl obětován, nekvašený chléb a víno připraveno. Vše se odehrávalo, jak přikázal Mojžíš. Lidé znovu prožívali totéž, co jejich předkové. Velikonoce totiž nebyly jenom připomínkou vyjití z Egypta, ale i svátkem odrážejícím osobní zkušenost člověka s Bohem.

Čti znovu Luk 22,19.20.

Ježíš předložil učedníkům chléb a víno se slovy, že se jedná o jeho tělo a jeho krev. Mistr dal obřadu přesný význam a vnesl do něj nový prvek, který se vázal přímo na jeho osobu. Chléb představuje jeho tělo a víno jeho krev. Oba symboly chápeme jako smlouvu, kterou Ježíš uzavírá se svými přáteli. Především krev předznamenává zcela zvláštní událost.

Čti Mat 16,21; 17,22.23; 20,17-19.

Jakmile se Ježíš se svými učedníky vydal na cestu do Jeruzaléma, neustále opakoval, že jej tam čeká utrpení a smrt. Když přicházejí do hlavního města, připomíná to Ježíš znovu a dodává, že bude vydán jedním z nich (Luk 22,21.22). Zemře a jeho krev poteče. Večeři Páně dal Ježíš Velikonocům nový rozměr. Večeře je dodnes slavena ve většině křesťanských církví, nezávisle na Velikonocích.

K zamyšlení

♦ Co z poslední Ježíšovy večeře tě nejvíc oslovuje?

Jan 13,4.5

Co udělal Ježíš během večeře? Jaký význam tomu přikládá?

Ježíš umývá nohy

Čti Jan 13,1-7.

Evangelista Jan nám vypráví, jak se po večeři Ježíš zvedl od stolu, odložil svrchní oděv, poklekl a začal umývat učedníkům nohy. Dokážeš si představit, jaký údiv u nich musel vzbudit? Tento Učitel, Mistr, Rabín, tolik obdivovaný a vážený, kleká, aby někomu myl nohy! Z pohledu všech přítomných to byla pokořující služba, kterou dělávali otroci. Proč Ježíš převrací obvyklý řád? Následující rozhovor nám to odhalí.

Čti Jan 13,8-17.

Petr, jako ostatně často, vystoupí a protestuje. Naprosto nechápe Ježíšovo chování. Pán mu vysvětluje, že to pochopí později a že mytí je podmínkou, aby mohl zůstat jeho učedníkem.

Petr už neodmítá. Chce Ježíši vyjádřit svoji oddanost, proto jej žádá, aby mu umyl ještě ruce i hlavu!

Ale Ježíš vysvětluje, že ti, kteří jsou již vykoupáni, se nemusí koupat znovu. Stačí, když si umyjí nohy. Tak jako hosté, kteří se před večeří vykoupali, si potřebují umýt jen chodidla zaprášená cestou. Čti Matouš 20,20-28.

Proč si vzájemně myjeme nohy?

- Je to Ježíšův příkaz.
- Je to připomínka Ježíšovy pokory, ponížení a smrti.
- Je to škola pokory pro nás.
- Vyjadřujeme tak víru, že jsme byly umyty Ježíšovou krví, ale i dál spoleháme jen na jeho očistění.
- Projevujeme tím, že jsme ochotni se něčeho zříct a sloužit.

K zamyšlení

- ♦ Jak si představuješ přípravu účastníka Večeře Páně na vzájemné umývání nohou?

Mat 26,29

Jaký je vztah mezi večeří na Kristovu památku a životem víry?

Ježíš nabízí hostinu

Proč Ježíš navíc k velikonočnímu obřadu ustanovil umývání nohou a přijímání chleba a vína? Biblické dějiny izraelského lidu, odkud pochází zvyk velikonočního stolování, umožňují pochopit některé stránky Večeře Páně.

Čti 2 Moj 19,5.8 a 24,1-8.

Tři měsíce po vysvobození chce Bůh s Izraelci uzavřít smlouvu, aby zpečetil jejich vzájemný vztah a rozhodnutí jít společnou cestou. V podstatě je to jako nabídka k sňatku.

Bůh dal nejdříve svému lidu život, když ho vyvedl z Egypta. Po období zasnub, kdy se mohl Izrael skrze konkrétní zkušenosti (mana, voda, ochrana) seznámit se svým snoubencem, mu navrhl společenství, sňatek. Lid odpovídá ano, slavnostní obřad na Sinaji se může uskutečnit. Důkladným očištěním se na něj mají všichni připravit. 2 Moj 24,9-12. Konečně se mohou oba partneři spatřit tváří v tvář a oslavit vzájemnou jednotu společným stolováním.

Ježíš k velikonočnímu jídlu přidal Večeři Páně a tím dal najevo, že nestačí nechat se pokřtít, ale je třeba také pokračovat dál a prohlubovat vztah k Bohu. Takový vztah má své vrcholy, ale i krize a neustále se obnovuje a upevňuje ujišťováním o lásce a věrnosti. Proto se také má Večeře Páně pravidelně opakovat.

K zamyšlení

- ♦ Jak posiluješ svůj vztah k Bohu? Děláš to pravidelně?

Uložit

Tato lekce ukazuje zjevný vztah mezi svátkem Velikonoc ze Starého zákona a Večeří Páně z Nového zákona.

1. Svátek Velikonoc (Pessah) připomíná událost, kdy anděl smrti procházel mezi Egyptány.
2. Ale pro Izrael je Pessah znamením života, odevzdání se a vysvobození.
3. Ustanovením Večeře Páně dal Ježíš svátku nový rozměr.
4. Umýváním nohou nám neukázal jenom pokoru, ale zároveň naznačil, s jakým postojem máme přistupovat k Večeři Páně.
5. Večeře Páně (řecky Pascha = utrpení) je symbol smlouvy mezi Bohem a člověkem. Je radostnou slavností církevního společenství. Nabízí věřícím příležitost, aby se na Boha a své bližní dívali novým pohledem.
6. Slavením této večeře vyjadřujeme víru, že nás Kristus pozval k nebeskému společenství s ním, v jeho království.

Otázky k diskuzi

1. Co užitečného vidíte na připomínání si velkých dějinných událostí jednotlivých národů? Má vysvobození židovského lidu nějaký zvláštní význam pro dnešního křesťana? Může svátek zrození Izraele povzbudit víru křesťanské církve?
2. O jakém vysvobození můžete hovořit vy? Můžete říct ve své třídě něco o tom, jak Bůh jednoznačně zasáhl do vašeho života?
3. Proč chtěl dát Ježíš svým učedníkům lekci pokory? Čti Mat 20,20-28.
4. Proč se smlouvy uzavíraly při společném jídle? Jaký symbolický vztah vidíte mezi Mojžišovým oltářem s dvanácti kameny a stolem, který přichystal Ježíš pro svých dvanáct učedníků? Pokuste se to vysvětlit.

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

POSÍLENÍ VÍRY

12

Podobně jako jiní rabíni i apoštol Pavel viděl v minulosti svého národa víc než nahodilý sled událostí. Vnímal v nich hluboký duchovní význam. Přejít Rudého moře se stal symbolem pro křest izraelského národa. Mana je předobrazem duchovního chleba a voda představuje duchovní dary vycházející z Krista Osvoboditele, který posílá svůj lid ke všem národům. Stejně tak má mytí nohou i přijímání chleba a vína neobyčejný význam.

O duchovních věcech mluvíme často v symbolech a to má své výhody. Můžeme tak například říci, že křesťané potřebují v běhu víry občerstvení a světlo. To konkrétně znamená: Potřebují podporu a orientaci. A ty se rýsují právě v příbězích Božího lidu starozákonní i novozákonní doby.

Každý by se měl snažit získávat požehnání, které z takového hledání plyne.

Neděle

Žalm 78,5.7

Jaké poslání mají podle tohoto žalmu otcové? Dělá se to tak ještě dnes?

Poučení z exodu

Židovská výchova, která se odráží v samotné Bibli, s oblibou používá příběhy, ilustrace a symboly. Příběhy nejsou uvedeny jen pro to, aby nás informovaly, ale mají i didaktický účel. Jsou poučné, vedou k moudrosti a prospějí tomu, kdo je studuje. Budeme zvažovat zkušenosti izraelského lidu ve vztahu k obřadům, které mají přesný duchovní i praktický význam. Čti 2 Moj 12.-14. kap. a Matouš 3.

Vyjítí z Egypta = předobraz křtu

- Křest i vyjítí z Egypta jsou možné jen díky smrti beránka, jehož krev potvrzuje smlouvu.
- Křest i exodus znamenají únik z otroctví.
- Na křest i exodus je potřebná příprava.
- Izrael nevyšel z otroctví sám - byl vyveden.
- Člověk se nepokřtí sám - je pokřtěn.
- Přesto mohl vyjít z Egypta jen ten, kdo chtěl.
- I křest je osobní, dobrovolné rozhodnutí.
- Bez odchodu z Egypta, bez křtu a víry - není cesta do zaslíbené země.

K zamyšlení

- ◆ Proč asi Pán Bůh používá ve výchově symboly?

Žalm 78,5.7

Jaký má být výchovný cíl věřících rodičů?

Poučení ze Sinaje

Čti Žalm 78,1-7.

Biblická výchova vyžaduje, aby věřící učili své děti o Božích mocných činech a nezapomínali na ně. Biblické příběhy jsou prostředkem k zapamatování a pochopení toho, co Bůh pro člověka znamená. Umožňují nám pochopit důvody, proč máme v něj věřit a proč mu můžeme důvěřovat. Právě proto byly zavedeny svátky a obřady. Také Ježíš používal tento způsob vyučování. Vysvětloval velké pravdy názorně, používal přirovnání. I připomínka poslední Ježíšovy večeře je vyučovací lekcí. Čti 2 Moj 19-24, Luk 22 a Jan 13. Smlouva uzavřená na Sinaji je předobrazem smlouvy, kterou zpečetí Ježíš Kristus za branami Jeruzaléma.

1. Před uzavřením první i druhé smlouvy Bůh - Kristus zve a nabízí:
 - ♦ Izraelci přijímají nabídku stát se Božím lidem.
 - ♦ Učedníci přijímají pozvání na poslední večeři.
 - ♦ Necháváme se my oslovit, pozvat k setkání s Kristem?
2. ♦ Izraelci se poslušně připravují, perou si roucha.
 - ♦ I učedníci se připravují - nechávají si umýt nohy, Kristus je očišťuje.
 - ♦ Kdy a jak se očišťujeme my? Jak se připravujeme na Večeři Páně?
3. ♦ Čím byla potvrzena smlouva na Sinaji?
 - ♦ Čím byla potvrzena smlouva v Ježíšově krvi?
 - ♦ Platí tyto smlouvy i pro nás?
4. ♦ Co symbolizovalo jedení a pití po vydání zákona na Sinaji?
 - ♦ Co vyjadřují Kristova slova: „Vezměte a podávejte mezi sebou!“
 - ♦ Čím je pro nás společenství u Kristova stolu?

12

K zamyšlení

- ♦ Proč Pán Ježíš používal přirovnání, podobenství a názorné vyučování?

Úterý

Žalm 78,5

Přečti si tento žalm celý. Co nám chce žalmista říct? Jaké je jádro příběhu? Platí to ještě dnes?

Ustanovení Večeře Páně

V Žalmu 78,5-8 se mluví o

- víře v Boha,
- poznání jeho díla a
- poslušnosti.

Víra a poslušnost se projevují ve vztahu k Bohu. Rozvíjejí se, když si připomínáme mimořádné Boží zásahy (např. vyjití z Egypta, smlouva na Sinaji, Golgota). Čti Luk 22,19.20; Jan 13,15-17; 1 Kor 11,23-26.

Nejedná se jen o mimořádné skutky, ale o skutky, které mají nesmírnou duchovní hodnotu. Proto Bůh nařídil, aby se o nich mluvilo a abychom si je připomínali. Mezi ně patří zvláště památka na poslední Ježíšovu večeři.

Apoštol Pavel, který nepatřil mezi dvanáct učedníků, se později také účastnil slavení Večeře Páně. Pověřil věřící, aby nesnižovali ani nezlehčovali tento obřad. Je důležité respektovat nařízení zavedené Ježíšem. Večeře Páně musí mít určitý řád a důstojnost.

K zamyšlení

- ♦ Jak bys asi přistupoval k Večeři Páně, kdyby tě na ni pozval osobně Ježíš Kristus?

Luk 22,14-19

Proč máme slavit Večeři Páně?

Ježíš a poslední večeře

Ježíš slavil svátek Velikonoc a poslední večeři zahájil se smíšenými pocity. Na jedné straně si opravdu přál jíst velikonočního beránka se svými učedníky. Je to symbol vykoupení, které Bůh nabízí každému, kdo jej přijímá. To byl opravdu důvod k radosti. Na druhé straně ale Ježíš věděl, že tato večeře je poslední. Bude trpět, opustí své učedníky a zemře, aby mohl zaručit podmínky smlouvy o osvobození mezi Bohem a lidmi. Ježíš proto žádá, aby se večeře slavila na jeho památku.

Čti Lukáš 22,19.20.

Ježíš nazývá chléb svým tělem a víno svou krví. Je zřejmé, že si tyto výroky nemůžeme vykládat doslova. Chléb a víno jsou pouze symboly, které připomínají víru v Ježíšovo spasitelské dílo. Podobně ani velikonoční beránek neměl zachránit lidstvo před smrtí. Šlo o názorné a stále připomínání, co závažného Bůh udělá. Byly to lekce víry, naděje a lásky.

V průběhu staletí však někteří vzali Ježíšovy symboly doslova. V některých kruzích existuje přesvědčení, že chléb a víno se skutečně přeměňují v Ježíšovo tělo a krev.

Jako žid používal Ježíš Kristus symboly. Zde chtěl jimi předpovědět svou smrt. Čti Jan 6,54.58.

K zamyšlení

- ♦ Obětí svého Syna Bůh dokázal, že je připraven ti odpustit. Jsi i ty ochoten odpustit těm, kdo tě ponížili, zklamali nebo ti ublížili? Komu vlastně máme odpouštět?

Čtvrtek

1 Kor 10,17.

Jaký význam připisuje apoštol Pavel chlebu, který přijímáme během Večeře Páně? Na co klade důraz?

Společné stolování

Čti 1 Kor 10,14-17.

Křest otevírá přístup do církve, která je symbolem Ježíšova těla. Stejně tak je tomu i u Večeře Páně. Ten, kdo sedí s Ježíšem u jednoho stolu, není spojen pouze s ním, ale i s ostatními, kteří se účastní. Úzký vztah, který člověka váže k Bohu, existuje i mezi ostatními. Všichni tak mají účast na odpuštění a smíření. Patříme do jedné rodiny, do velké Boží rodiny, v které nejsou společenské, národnostní, rasové ani jiné rozdíly. Gal 3,26-29

Společenství Večeře, přijímání chleba a kalicha, je hluboce niterná záležitost mezi člověkem a Bohem. Kdo se s takovou slavností setkává poprvé, má být informován, o jak závažnou věc jde. Čti 1 Kor 11,26-29. Dále pak nepřísluší člověku soudit jiné a zjišťovat, zda jsou hodni se této Večeře účastnit.

Obrázně můžeme říct, že velikonoční beránek, který se jedl s hořkými bylinami, připomínal otroctví. Chléb a víno mají příchut' budoucnosti, příchut' hostiny v Božím království, kde budou spasení pít a jíst se svým Mistrm.

K zamyšlení

- ♦ Komu platí Ježíšovo „blaze vám“? Jan 13,17.
- ♦ Co uděláš pro to, aby se ve sborovém společenství všichni cítili přijímání?

1 Kor 11,26

Jakou událost z dějin připomíná Večeře Páně?

Večeře Páně a Ježíšův příchod

Tak jako má starozákonní Izrael i novozákonní církev své dějiny, má i člověk své dějiny, svůj životní běh. Bůh vstupoval do dějin, zasahoval a dával se poznat svému lidu ve Starém i Novém zákoně.

Podobně Bůh vstupuje do dějin jednotlivce. Sled životních událostí a Božích zásahů není nahodilý. Říkáme mu Boží vedení. Je úměrné přibližování se Boha a člověka. V tom smyslu je Večeře Páně důvěrným společenstvím, kde se člověk seznamuje s Kristovými úmysly a činy. Týká se člověka, který už s Kristem chodí. Byl na začátku umyt - pokřtěn, ale cestou se zašpiní, a proto se znovu vrací ke zdroji očištění. Čti Jan 13,9.10.

Událost obmytí křtem a společenství při Večeři Páně mají tedy také svůj sled v životě člověka blížícího se k Bohu. Z toho důvodu přistupují ke stolu Páně věřící, kteří prošli obmytím křtu, smlouvou dobrého svědomí. Stále si však chodí pro očištění od „prachu cesty“. Přesto je v naší církvi památka Večeře Páně obřadem otevřeným i pro ty, kteří ještě nebyli pokřtěni. Mají však být seriózně uvědoměni o tom, o jaký obřad se jedná a co jím vyjadřují (viz 1 Kor 11,26-29).

Vrcholný Boží čin bude pak ten, že nám Kristus umožní zúčastnit se hodu jeho svatby. Večeře Páně a Ježíšův návrat musí být zmiňovány společně. Jídlo je už nyní předobrazem hostiny, která nás čeká v nebi. Vyvolává v nás stesk a touhu po zemi, kterou ještě neznáme. Když jíme a pijeme, těšíme se na chvíli, kdy prožijeme tuto hostinu s Ježíšem.

K zamyšlení

- ♦ **Chápeš to jako přednost, že bys mohl stolovat s lidmi, kteří se těší na Mistrův návrat, a že je na slavnosti svým Duchem přítomen i sám Ježíš?**

Uložit

Tento úkol ukazuje, že slavení a připomínání si svátků posiluje víru.

1. Dějiny Božího lidu začínají vyjitím z Egypta.
2. Po uzavření smlouvy na Sinaji se všichni lidé zavazují k věrnosti Hospodinu.
Stejný obraz smlouvy se také používá při obřadu večeře Páně.
3. Když si připomínáme poslední Ježíšovu večeři,
 - projevujeme víru v Ježíšovu oběť a potřebu smíření,
 - projevujeme víru v jeho druhý příchod a v jeho království,
 - tvoříme společenství Kristovy církve,
 - projevujeme pokoru vůči bližním,
 - sdílíme radost a společný hod,
 - máme podíl na požehnání (Jan 13,17).

Otázky k diskuzi

1. Proč stačí jeden křest, ale k Večeři Páně chodíme stále znovu?
2. Víte, jakou roli má hostie (chléb) při sloužení mše?
3. Vidiš vztah mezi lámáním chleba u večeře Páně a prosbou: Dej nám náš denní chléb? (Čti Jan 6,35; Luk 22,19)
4. Co víš o přijímání podobojí v českých církevních dějinách?

Pro mně nové:

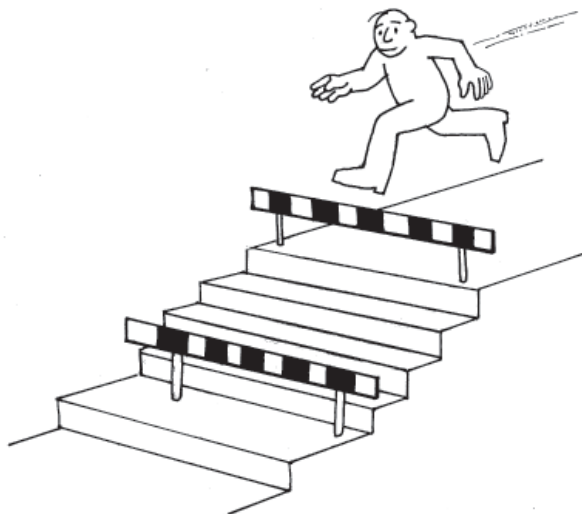
Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

KŘEST - VĚDOMÉ ROZHODNUTÍ

A řekl jim: „Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.“ Mar 16,15-16

Byla mladinká a krásně zpívala. Hlas jako voda z pramene. Chodila do sboru. Patřila do party mládeže a bylo jí tam dobře. Připravovali se ke křtu. Studovala taky, rozuměla všemu podstatnému. Ale se křtem ještě nepočítala. Raději ještě ne.

Přišel pátek večer, křest mládeže. Bude to krásné. Dívka doprovází na varhany. Teď zpívají píseň. Skupina brzy odejde připravit se na obřad křtu. Dívka si to plně uvědomuje: Budou pokřtěni, ale ona ne! Co když se pak rozhodne pozdě nebo nikdy!

Snad ji ještě vezmou mezi křtěnce! Chodila přece s nimi.

Vstává rychle od varhan. Běží a prosí. Bratři se výjimečně znovu scházejí a ptají se jí, jak se před křtem ptává. Program se trochu posunul. A byl křest. Byla pokřtěna i dívka.

Je to už dlouho. A ta sestra stále více ví, že to nebyly pouze pocity. To Kristus klepal a prosil, aby otevřela dveře.

I to je příběh o rozhodnutí.

Neděle

Mat 14,28-31

Co se přihodilo Petrovi, když na chvíli zapomněl, že je s ním Ježíš? Také se ti už stalo něco podobného?

Pochybnosti

Pochybnosti tě mohou vzdálit od Boha nebo mezi něj a tebe postavit překážku. Satan se snaží vnést do tvého života pochybnosti, a tak tě dovést až k úplnému odmítnutí Pána. Usiluje o to, aby ses odvrátil od Boha, ale je zde i Duch svatý, který ti pomůže rozlišovat dobré od zlého.

Čti Řím 8,38.39 a Mat 21,21.

Někteří lidé se nedokáží rozhodnout, protože jsou přesvědčeni, že musí nejdříve splnit určité podmínky a potom teprve mohou být pokřtěni. Mnozí se těžko rozhodují. Rozumově se křtem souhlasí, ale po stránce citové říkají ne. Sám vidíš, že je několik oblastí, které musíš vzít v úvahu dříve, než se k něčemu rozhodneš.

Důsledky tohoto rozhodnutí ovlivní náš každodenní život. Cele se odevzdáváme Bohu, svěřujeme mu svou budoucnost a vytváříme s ním důvěrný vztah. Tímto rozhodnutím získáme jistotu do dalších dní.

K zamyšlení

- ♦ **Které pochybnosti ti brání v rozhodnutí odevzdat život Ježíši Kristu?**

Skut 8,36

Jaké překážky viděl etiopský dvořan, když uslyšel poselství o Mesiáši?

Překážky

Překážek, které tě brzdí, může být celá řada. Pozorně si přečti seznam těch, které zde uvádíme, a přemýšlej, nakolik se tě týkají.

- ◆ Odmítám se rozhodnout, protože se domnívám, že je to také řešení.
- ◆ Jsem v pohodě a mám pocit jistoty. Proto se teď nechci rozhodovat.
- ◆ Nechci se rozhodovat, protože bych musel nést důsledky.
- ◆ Nemám dostačující biblické znalosti.
- ◆ Nesplňuji některé požadavky.
- ◆ Nejsem ve sboru dost aktivní.

Bible nám dává příklady různých reakcí lidí, kteří se ocitli před rozhodnutím, zda se nechají pokřtít. Rozeber si jejich situaci, překážky, které jim stály v cestě, i způsob, kterým Pán Bůh vstoupil do řešení.

Čti Skut 8,35-37 (v ČEPu je verš 37 pod čarou).

Čti Skut 16,30-33.

Bůh našel cestu až k tobě a nenechává na ní nepřekonatelné překážky.

K zamyšlení

- ◆ Zeptej se dospělého věřícího, co mu bránilo a co mu naopak pomohlo rozhodnout se pro křest.
- ◆ Které překážky musíš překonávat? Kdy asi začíná Pán Bůh jednat ve tvůj prospěch?

Úterý

Skut 2,37-40

Co se vlastně dělo v Jeruzalémě o prvních letnicích po Kristově nanebevstoupení?

A přece!

Podobně jako Filip vysvětloval etiopskému dvořanovi z Izajášova pro-roctví posláním Mesiáše, objasňoval apoštol Petr židům, kteří přišli o letnicích do Jeruzaléma, jak to bylo s Kristem.

Když my lidé otevřeme uši a srdce a vnímáme zvěst o Spasiteli, překážky a pochybnosti se zmenšují a my se ptáme zcela přirozenou otázkou: „Co tedy mám dělat!“ Apoštol Petr odpovídá asi toto:

- ◆ Pán Bůh zná tvou minulost.
- ◆ Ať byl tvůj život dosud velmi zdařilý nebo velmi pocuchaný, radí ti, aby ses seznámil s Kristem.
- ◆ Když připustíš Krista do svého života, brzy se mnoho změní.
- ◆ Kristus není k nikomu lhostejný. Vždy tě bere vážně.
- ◆ Spíš člověk se mění. Proto chce svatý Bůh v Kristu uzavřít s člověkem smlouvu. Že si budou věrni napořád.
- ◆ Je to vrcholná jistota - uzavření smlouvy s třikrát svatým Bohem. Smlouva zaručená Kristovou krví.
- ◆ Teď už Pán Bůh s tebou počítá a všechno, co je jeho, se stává i tvým.

K zamyšlení

- ◆ Zeptej se rodičů nebo jiných věřících, co pro ně znamená Pán Ježíš a jeho oběť.
- ◆ Co můžeš říct o zárukách smluv, které se kolem nás uzavírají?

5 Moj 30,19.20

S jakou naléhavou výzvou se na konci svého života obrací Mojžíš na Izraelce? Co tato výzva obnáší?

Svobodné rozhodnutí

Tak jako kdysi starému Izraeli poskytuje Bůh lidem informace, že jsou dvě cesty. Na konci té jedné je život, na konci druhé smrt. V každém případě si jednu vybíráš. Bůh ti doporučuje: „Vyvol si tedy život, abys byl živ...“ Možnost volby je tam, kde je svoboda.

Křest nese s sebou určité důsledky. Z lásky ti Bůh nabízí to, co ti dá vnitřní klid a co dá tvému životu jasný cíl. Křest je rozhodnutí, kterým dokazuješ, že smyslem tvého života je Bůh.

Počínaje touto zkušeností odevzdání se a uzavření smlouvy můžeš prohloubit osobní a trvalý vztah k Bohu.

Lidé jsou různí. Každý prožívá své obrácení a znovuzrození jinak, ale Bůh přijímá všechny, kteří věří upřímně Ježíši Kristu, Božímu Synu.

Jednoho dne se tvé pochybnosti rozplynou. Najednou cítíš, že Bohu věříš a že souhlasíš s biblickým učením. Už ti nic nebrání, aby ses nechal pokřtít. Přesto však váháš. Cítíš, že tě něco brzdí. Neodvažuješ se k veřejnému vyznání. Společnost, ve které budeš prožívat svou víru v Boha, ti nahání strach. Jsi čestný sám k sobě a přiznáváš si to. Nezapomeň, že můžeš přece spoléhat na Boha. On dával vždy jasně najevo své postoje vůči nám, hlásí se k člověku před celým vesmírem. Je na nás, abychom projevíli, jak to s ním ve skutečnosti myslíme.

K zamyšlení

- ◆ Čti Mat 9,20-22; 27-31; 15,21-28.
- ◆ Na základě čeho byli podle těchto veršů lidé uzdraveni?

Skut 16,34

Jak reagoval žalárník a jeho rodina, když se nechali pokřtít? Čemu se můžeme z tohoto příběhu naučit?

Před křtem a po něm

Pokud jsi přesvědčen o Boží lásce a našel jsi jistotu, že tě přijímá, toužíš mu odevzdat všechny oblasti svého života. Možná si přeješ, aby každý člověk prožil podobnou zkušenost. Jsi nadšený.

Den křtu bude asi tím nejvýznamnějším dnem tvého života. Jsi šťastný, protože ses svobodně rozhodl a můžeš nově začít.

Později se může toto nadšení někdy ztrácet. Ukáže se, že v životě křesťana dochází k zápasům. Pocítíš důsledky svého rozhodnutí se pro Boha. Toto rozhodnutí přináší hluboký pokoj i obtíže. Kristus o nich informoval své učedníky.

Uzavřel jsi smlouvu s Kristem. Teď se učíš jí cestou za ním. Ta cesta má své vrcholy i údolí. Někdy se možná budeš cítit poražený a přemožený. Bude ti připadat, že nepostupuješ dopředu, ale vracíš se zpět. Je to paradox křesťanství, ale často právě v hlubokém údolí nejlépe začínáme rozumět cestě za Kristem. Ne-ztrácíme už hlavu, ani víru, když přijde mrak. Víme, že slunce stejně svítí. Pak v nás už obtíže nevzbuzují nejistotu, zda nás Kristus vede a miluje. Věřím, že i ty se o tom přesvědčíš. Tak to prožil i apoštol Pavel. Fil 1,12-14; 2 Kor 12,9-11.

K zamyšlení

- ♦ Znáš někoho, kdo by mohl citovat Pavlova slova jako svoje?

Řím 8,31.32

Co pro tebe znamenají tyto verše?

Požehnání křtu

Nazveme-li požehnání užitkem, pak přináší smlouva s Bohem uzavřená ve křtu mnoho užtku:

♦ Pán vesmíru, s kterým jsi uzavřel nebo chceš uzavřít smlouvu, je nekonečně bohatý. Jeho největším bohatstvím je láska nezměřitelné hloubky, šířky a intenzity. A ze všech bohatství ti chce darovat tolik, kolik jsi vírou schopen si vzít.

„On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?“

Možná máš dojem, že sis dosud nic nevzal. Je jistě mnoho věcí, které jsme dostali od Tvůrce, aniž o tom uvažujeme: život, zdraví, schopnosti, přírodu kolem sebe... Ale je zde dar záchrany, dar věčného života v Kristu. Ten nám Pán Bůh nemůže dát bez našeho souhlasu, aniž bychom ho osobně přijali.

- ♦ Bůh přijímá člověka takového, jaký je. Dívá se na tebe dívá skrze Ježíše Krista. To z lásky ti nabízí možnost uzavřít s ním smlouvu. Když se necháš pokřtít, veřejně tím vyznáš: „Věřím, Pane, tvým slibům a lásce a přijímám je.“ Kdo může člověka odloučit od Boží lásky?
- ♦ Křtem se zapojujeme do společenství lidí, kteří sdílejí s námi víru, naději a lásku. Získáváme bratry a sestry. Můžeme na sebe vztahovat všechno, co Kristus slíbil svým následovníkům.
- ♦ Ve křtu se připojujeme k nebeské rodině.
- ♦ Přijali jsme zkušenost smrti a znovuzrození, obdobnou smrti a vzkříšení Kristovu, a otevírá se před námi věčnost.

13

K zamyšlení

- ♦ Umíš přijímat dary? Už jsi někomu odmítl, co ti chtěl dát? Co brání některým lidem přijmout dar? Myslíš, že spíše skromnost, nebo pýcha?

Uložit

1. Bůh přijímá člověka takového, jaký je.
2. Křest je závažné rozhodnutí, nejvýznamnější smlouva.
3. Na základě pokání, přiznání hříchů a vyznání víry jsme pokřtěni ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého.
4. Při křtu člověk veřejně vyznává, že umírá všemu starému a v Kristu je povolán k novému životu. S Kristem pak začíná nový život. - Pouze křest ponořením symbolizuje tuto skutečnost.
5. Křest je svátkem pro toho, kdo se k němu rozhodne, ale často po něm (a někdy i před ním) následuje období bojů a zkoušek.

Otázky k diskuzi

1. V novém zákoně je křest svátkem. Čím můžeš přispět, když tento svátek prožívají tvoji kamarádi nebo kamarádky?
2. Možná přemýšlíš o cestě za Kristem už delší dobu. Která z následujících vět o tobě teď platí?
 - ♦ Pochybuješ.
 - ♦ Nemůžeš se rozhodnout.
 - ♦ Máš radost, že se můžeš spolehnout na Krista.
 - ♦ Jsi rád, že se rozhodl také...
 - ♦ Píšeš si o tom deník.
 - ♦ Uhýbáš před některými rozhodnutími.
 - ♦ Snažíš se překonat některé překážky sám.
 - ♦ Rozhodl ses pro křest.
 - ♦ Jsi pokřtěn.
 - ♦ Prožíváš důsledky křtu.
 - ♦ Píšeš o tom kamarádům.

Samozřejmě se vše neodehrává vždy podle tohoto schématu. Urči však, které období prožíváš, a přemýšlej, kudy tě chce Pán Bůh vést.
3. Tento úkol ti má pomoci lépe poznat cestu, která vede k Bohu. Apoštol Pavel měl tu přednost jít po nové cestě za Kristem. Přečti si, co napsal na konci života: 2 Tim 4,7.
4. Myslíš, že v církvi zdůrazňujeme dostatečně význam křtu?
5. Pokud už jsi pokřtěný, čím můžeš být užitečný někomu jinému, kdo se právě rozhoduje?

Pro mně nové:

Neporozuměl jsem:

Moje rozhodnutí:

